

จากใจศิษยาภิบาล

Chuck Swindoll. ซึ่งเป็นศิษยาภิบาล นักเขียน นักเทศน์ทางรายการวิทยุ ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่าน “Growing Strong in the Seasons of Life”. ดังนี้ว่า

“ในชีวิตคริสเตียนของผม ยังไม่พบวิธีการฝึกไต่ที่เป็นพรมากไปกว่าการท่องจำพระคัมภีร์ และยังไม่พบว่า มีวิธีการฝึกไต่ให้ประโยชน์ฝ่ายวิญญาณได้มากเท่า ชีวิตอธิษฐานของคุณจะเข้มแข็งยิ่งขึ้น การเป็นพยานก็ชัดเจนและเกิดผลมากขึ้น ทัศนคติและมุมมองของคุณจะเริ่มเปลี่ยน ความคิดของคุณจะมีความไวและช่างสังเกตมากยิ่งขึ้น ความมั่นใจและวางใจเพิ่มพูนขึ้น ความเชื่อของคุณก็จะมีความหนักแน่นมั่นคงด้วย”

พี่น้องครับ เป้าหมายของผมที่เขียนหนังสือ QT ชุดนี้ขึ้นมา ก็เพื่อต้องการให้พี่น้องคริสเตียนโตขึ้นสู่ความไพบูลย์ในพระคริสต์ ให้เป็นสาวกของพระเยซูคริสต์

คำถามคือ ทำอย่างไร ที่จะทำให้คนโตขึ้นเป็นสาวกของพระคริสต์?

หนึ่งในคำตอบที่สำคัญนั้นคือ พระวาระของพระเจ้า

และการท่องพระวาระของพระเจ้านั้นก็เป็นการนำพระวาระของพระเจ้าเข้ามาในชีวิตของเรา

หลาย ๆ ครั้งที่เราคิดว่า การท่องพระวาระเป็นเพียงการเอาข้อมูลมาใส่ในสมองเท่านั้น แต่จากสิ่งที่ Chuck Swindoll กล่าวไว้ นั้น ได้พูดถึงฤทธิ์เดชของพระวาระพระเจ้า ที่ทำให้เราเติบโตขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นในด้านการอธิษฐาน คำพยานของเรา ทำที่และมุมมองของเรา ความคิดจิตใจ ความมั่นใจและความเชื่อ

พระเยซูคริสต์ได้ตรัสไว้ว่า ‘มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียง
อย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องดำรงชีวิตด้วยพระวจนะทุกคำ ซึ่งออกมาจาก
พระโอษฐ์ของพระเจ้า’ (มธ.4.4)

วิธีการบำรุงด้วยพระวจนะนั้น คือการเอาพระวจนะเข้าไปในชีวิต
ซึ่งเพียงแค่การอ่านเท่านั้น พระวจนะก็จะยังไม่เข้าไป แต่ด้วยการท่องจำ ซึ่ง
เป็นการทำซ้ำ ๆ จนขึ้นใจ จนจำได้หมด และเมื่อเรากวณาพระวจนะนั้น ๆ
เราก็จะเจริญเติบโตขึ้น

พี่น้องที่รักครับ เราเป็นคริสเตียนมานานก็ปีแล้ว เราบังเกิดใหม่
มาก็ปีแล้ว ให้เราลองประเมินชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราสิครับว่า อายุฝ่าย
จิตวิญญาณของเราก็ชวบแล้ว

ผมหนุนใจให้พี่น้องทุกคนท่องจำ และกวดนาพระวจนะของ
พระเจ้า เพราะจะทำให้จิตวิญญาณของเราโตขึ้นอย่างแน่นอน

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรครับ

นพ. เกรียงศักดิ์ วรรณศิริกุล
ศิษยาภิบาลคริสตจักรพันธกิจเชียงใหม่

การเฝ้าเดี่ยว

การเฝ้าเดี่ยว หมายถึงการที่เราเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัวทุกวัน โดยการอธิษฐานพูดคุยกับพระเจ้า การอ่านพระคัมภีร์ และอาจมีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยก็ได้ การเฝ้าเดี่ยวนี้นี้สำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราติดสนิทกับพระเจ้าเสมอ

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่าง พระเยซูคริสต์ทรงใช้เวลาเข้าแต่ละวันในการเข้าเฝ้าเดี่ยวและสนทนากับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว ดังในมาระโก 1:35 ที่กล่าวไว้ว่า **“ครั้นเวลาเช้ามีดพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่เปลี่ยวและทรงอธิษฐานที่นั่น”**

จะเฝ้าเดี่ยวอย่างไร?

1. จัดเวลาเฉพาะ

- ◆ เลือกเวลาที่ดีที่สุดที่แน่นอน ที่เราจะสงบนิ่งกับพระเจ้าได้ และมีการเตรียมตัวเช่น ถ้าเราจัดเวลาเป็นตอนเช้าทุกวัน เวลา 6:00 น. เราต้องเตรียมตัวโดยไม่นอนดึกเพราะจะทำให้เราว่างเวลาที่เราเฝ้าเดี่ยวตอนเช้านั้น
- ◆ เริ่มต้นจาก 10 นาทีก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มเป็น 15 นาที 20 นาที

2. เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมคือ

- 1) พระคริสตธรรมคัมภีร์
- 2) คู่มือเฝ้าเดี่ยว QT ประจำแต่ละเดือน
- 3) คู่มือ 365 วันกับพระบิดา
- 4) สมุดบันทึก ปากกา

3. เริ่มต้นด้วยการนมัสการพระเจ้า

4. อธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า

เราอาจจะอธิษฐานตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์จากพระธรรมมัทธิว 6:9-13 และอธิษฐานตามหัวข้อในหนังสือ “365 วันกับพระบิดา” ได้ และถ้าหัวข้อไหนที่เราารู้สึกมีภาระหรือความต้องการ ก็อาจจะขยายความด้วยตัวของเราเอง หรือแล้วแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ

5. อ่านพระคัมภีร์ประจำวัน

ให้เราตั้งเป้าในแต่ละปี

เช่น อย่างน้อยให้อ่านและศึกษาพระคัมภีร์ใหม่จบ 1 รอบ

วิธีการศึกษา

ก. วิธีที่ 1 ศึกษาเอง

- ◆ ก่อนเริ่มพระคัมภีร์แต่ละเล่ม ให้ทำความเข้าใจหนังสือเล่มนั้น ๆ ก่อน จากพระคัมภีร์ฉบับ “อมตธรรมร่วมสมัย ฉบับอธิบาย [Life Application]” ซึ่งมีทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่
- ◆ อ่านพระคัมภีร์วันละ 1 ตอน ทุกวัน ตามตารางในหนังสือ “365 วันกับพระบิดา”
- ◆ เมื่ออ่านเสร็จแล้ว ให้ตั้งคำถามกับตัวเองดังนี้ว่า
 - 1) เราได้รู้จักพระเจ้าจากพระธรรมตอนนี้อย่างไร?
 - 2) มีความบาปอะไรที่เราต้องสารภาพ?
 - 3) พระเจ้าทรงสัญญาอะไรกับเราบ้าง และมีเงื่อนไขอะไรที่เราต้องทำตาม?
 - 4) มีตัวอย่างอะไรที่เราควรปฏิบัติตาม?
 - 5) มีคำสั่งอะไรที่เราต้องเชื่อฟัง?
 - 6) มีบาปอะไรที่เราต้องหลีกเลี่ยง?

ข. วิธีที่ 2 ศึกษาจากหนังสือเฝ้าเดี่ยว QT

- ◆ ทำการศึกษาจาก “หนังสือคู่มือเฝ้าเดี่ยว QT” ประจำแต่ละเดือน เพื่อทำความเข้าใจและตอบสนองพระธรรมตอนนั้น ๆ
- ◆ ทำตามขั้นตอนที่เขียนไว้ในหนังสือคือ
 - อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจ
 - ทบทวนและภาวนาพระวจนะของพระเจ้า
 - ท่องจำ ข้อพระคัมภีร์ประจำวัน
 - อ่านพระธรรมที่จะศึกษา ช้า ๆ และตอบคำถาม
 - ทำความเข้าใจพระธรรมตอนนั้น
 - พิจารณาข้อคิดพระธรรมตอนนั้น
 - ตอบสนองพระธรรม
 - บันทึก สิ่งที่ได้รับจากการเฝ้าเดี่ยว
 - อธิษฐาน

6. **จดบันทึก** สิ่งที่ได้รับจากการอธิษฐาน หรือจากข้อพระคัมภีร์ที่พระเจ้าตรัสกับเรา

เวลานัดหมายกับพระเจ้า

เวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับข้าพเจ้าในการเฝ้าเดี่ยวคือ

.....

สถานที่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการเฝ้าเดี่ยวคือ

.....

ข้าพเจ้าตั้งใจจะใช้เวลาเฝ้าพระเจ้าแต่ละวันประมาณ

.....

วันที่ 1 กันยายน

เอเฟซัส 4:17-31

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-10

ท่องจำ สดุดี 145:11

“เขาทั้งหลายจะพุดถึงพระสิริแห่ง
ราชอาณาจักรของพระองค์ และ
เล่าถึงฤทธานุภาพของพระองค์”

อ่านพระธรรม เอเฟซัส 4:17-31

ซ้ำ ๆ 2 รอบ

พระธรรมตอนนี้ได้บอก เราถึงเรื่อง
ความโกรธอย่างไรบ้าง ? และท่าน
คิดว่า โกรธแต่อย่าทำบาปเป็น
อย่างไร ?

**เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ใน ข้อ
26, 27**

พระคัมภีร์ไม่ได้ห้ามว่าอย่าโกรธแต่
ชี้ให้เห็นว่าการจัดการกับความโกรธ
อย่างเหมาะสมเป็นเรื่องสำคัญ

▶ หากเราระบายความโกรธออก

มาโดยไม่คิดก็อาจจะทำให้คนอื่น
เจ็บปวดและทำลายความสัมพันธ์
หากเก็บกดไว้ในใจก็ทำให้เราหม-
ขุ่นและเป็นการทำร้ายจิตใจตนเอง

ถ้าเราไม่อยากเป็นคนที

ทำลายความสัมพันธ์

เปาโลบอกให้เรา

จัดการกับความโกรธทันที

ถ้าเราเพาะเลี้ยงความโกรธเอาไว้

ก็เท่ากับเราเปิดโอกาส

ให้ซาตานทำลายและแบ่งแยกเรา

▶ ตอนนี้เราโกรธใครอยู่ เราจะแก้ไข
ปัญหาความแตกต่างได้อย่างไร จง
เริ่มแก้ไขความขัดแย้งและคืนดีกัน
ก่อนที่จะหมดวัน

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ใน ข้อ
17-24 และการตอบสนอง**

ผู้คนควรจะเห็นข้อแตกต่างระหว่าง
คริสเตียนกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียน
โดยดูจากวิถีชีวิตของคริสเตียน เรา
ต้องใช้ชีวิตอย่างลูกแห่งความสว่าง
(5:8)

▶ เปาโลบอกให้ชาวเอเฟซัสทั้ง
ชีวิตเก่าที่ผิดบาปเสียเพราะพวกเขา
เป็นสาวกของพระคริสต์แล้ว

การใช้ชีวิตคริสเตียนนั้น
เป็นกระบวนการ
ในทันทีที่เราเปลี่ยนแปลง
เป็นคนใหม่ในพระคริสต์
เราจะมีธรรมชาติใหม่
แต่เราไม่ได้มีความคิดที่ดีและ
สำแดงทำที่ถูกต้องทั้งหมดได้
โดยอัตโนมัติ
แต่ถ้าเราตั้งใจฟังพระเจ้าต่อไป
เราก็จะเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

▶ เมื่อมองกลับไปปีที่แล้วเรามอง
เห็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงไป
ในทางที่ดีขึ้นทั้งด้านความคิด ทำที่
และการกระทำหรือไม่

▶ แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะช้า
แต่เมื่อเราไว้วางใจให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงเรา การเปลี่ยนแปลงก็จะ
เกิดขึ้นได้

▶ เราเชื่อพระเจ้ามากี่ปีแล้ว และ
ในชีวิตของเรานั้นมีการเปลี่ยนแปลง
ที่ตัวเราเองสามารถเป็นพยานได้
หรือไม่ว่า เราเปลี่ยนแปลงจริง ๆ
และเรื่องนั้นคืออะไร?

▶ และในทัศนะของคนอื่น เช่น
เพื่อน พี่น้องของเรา ผู้ร่วมงานของ
เรา เขาเคยพูดถึงการเปลี่ยนแปลง
ของเราหรือไม่ว่า เราไม่เหมือนเดิม
หลังจากที่เชื่อในพระเยซูคริสต์
และเขาบอกว่าเราเปลี่ยนแปลงใน
เรื่องไหนบ้าง?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับ
พระวิญญานบริสุทธิ์ที่เสริมสร้าง
ชีวิตของเราและประทานกำลังให้
กับเราในการดำเนินชีวิตสมกับที่
เป็นลูกแห่งความสว่าง เพื่อถวาย
เกียรติแด่พระองค์

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 2 กันยายน เอเฟซัส 5:1-7

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-10

ท่องจำ สดุดี 145:11

**“เราทั้งหลายจะพูดถึงพระสิริแห่ง
ราชอาณาจักรของพระองค์ และ
เล่าถึงฤทธานุภาพของพระองค์”**

อ่านพระธรรม เอเฟซัส 5:1-7

ซ้ำ ๆ 2 รอบ

อ.เปาโลบอกเราจากพระธรรม
ตอนนี้ว่า ใครจะไม่มีมรดกใน
แผ่นดินพระเจ้า? (ข้อ 5)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ในข้อ 5-7

เปาโลไม่ได้ห้ามการติดต่อกับคนที่
ยังไม่เชื่อ พระเยซูทรงสอนเหล่า
สาวกของพระองค์ให้เป็นมิตรกับ
คนบาปและนำเขามาหาพระองค์
(ลก.5:30-32)

▶ แต่เปาโลกำลังต่อว่าคริสเตียนที่ไม่เอาผิดคนที่ชอบแก้ตัวที่ตนเองประพฤติชั่วร้ายเป็นนิสัยและยังแนะนำผู้อื่นให้ทำสิ่งเหล่านั้น

▶ ไม่ว่าคนๆ นั้นจะเป็นคนในหรือนอกคริสตจักรก็ตาม คนอย่างนี้ทำให้คริสตจักรเป็นมลทินได้ง่าย เป็นอันตราย ต่อความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและต่อจุดมุ่งหมายของคริสตจักร

เราต้องเป็นมิตรกับคนไม่เชื่อ
ถ้าเราจะนำเขามาถึงพระคริสต์
แต่เราต้องระมัดระวังคนที่ชั่วร้าย
ไม่มีศีลธรรม และต่อต้านทุกอย่าง
ที่เป็นจุดยืนของคริสเตียน
คนเช่นนั้น
คงจะมีอิทธิพลในทางชั่วต่อเรา
มากกว่าที่เราจะมีอิทธิพล
ในทางดีต่อเขา

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 4 และการตอบสนอง

คำพูดลามกหรือตลกหยาบคายเป็นเรื่องธรรมดาเสียจนเราเริ่มที่จะมองว่าไม่เป็นไร

▶ แต่เปาโลเตือนให้ระวังว่าคำพูดที่ไม่สุภาพไม่ควรจะมีส่วนในบทสนทนาของคริสเตียนเพราะไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงการที่พระเจ้าประทับอยู่ในเราอย่างสง่างาม

เมื่อเราพูดหยาบคาย
เราจะสรรเสริญพระเจ้า
และเตือนคนอื่นๆ
ให้ระลึกถึงความดีของพระองค์
ได้อย่างไร?

▶ ยิ่งในสังคมปัจจุบันนี้ คำพูดสองแง่สองง่าม เป็นเรื่องปกติหรือเป็นเรื่องตลก การพูดเรื่องลามกเป็นเรื่องธรรมดา การตักทายกันด้วยคำหยาบคายถือว่าเป็นเรื่องที่แสดงความเป็นกันเอง นี่เป็นสิ่งที่อันตรายและไม่ใช้เป็นลักษณะชีวิตคริสเตียนที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

▶ เรามีประสบการณ์หรือไม่ หรือเราเคยได้ยินคำพยานว่า จากการที่พูดเรื่องลามกเป็นปรกติตอนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้า และเมื่อเชื่อพระเจ้าแล้วเราละทิ้งสิ่งเหล่านี้จนหมดสิ้น ลองพิจารณาหรือถามคนนั้นว่า เขา

วันที่ 3 กันยายน เอเฟซัส 5:8-20

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
บทกวี สดุดี 145:1-10
ท่องจำ สดุดี 145:11

“เขาทั้งหลายจะพุดถึงพระสิริแห่ง
ราชอาณาจักรของพระองค์ และ
เล่าถึงฤทธานุภาพของพระองค์”

อ่านพระธรรม เอเฟซัส 5:8-20
ซ้ำ ๆ 2 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้พระเจ้าได้ตรัส
ให้ท่านดำเนินชีวิตแบบใด (ข้อ
8,15) และท่านจะปฏิบัติอย่างไร?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ใน ข้อ 10-14

เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะหลีกเลี่ยง
“กิจการของความมืดที่ไร้ผล”
(ความสนุกสนานหรือกิจกรรมใดๆ
ก็ตามที่มีผลลัพธ์เป็นความบาป)
แต่เราต้องไปไกลยิ่งกว่านั้น

▶ เปาโลสั่งให้เราเปิดโปงสิ่งเหล่านั้น
เพราะความเจียมของเราอาจ
แปลว่าเป็นการยอมรับ

พระเจ้าต้องการ
คนที่ยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง
คริสเตียนต้องกล้าพูด
เพื่อสิ่งที่ถูกและสิ่งที่จริงด้วยใจรัก

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ใน ข้อ 18
และการตอบสนอง

เปาโลเปรียบเทียบให้เห็นความ
แตกต่างระหว่างการเมาเหล้าองุ่นซึ่ง
ทำให้เกิดความ “เบื่อกับใจ” เพราะ
เมาไปชั่วขณะกับการเปี่ยมด้วย
พระวิญญาณซึ่งทำให้เกิดความ
ชื่นชมยินดีที่ยั่งยืน

▶ การเมาเหล้าองุ่นเกี่ยวข้องกับ
วิถีชีวิตแบบเก่าและความปรารถนา
ที่เห็นแก่ตัวของวิถีชีวิตแบบนั้น

▶ ในพระคริสต์เรามีความยินดีที่
ดีกว่า สูงส่งกว่า และคงทนกว่าเพื่อ
เยียวยาความซึมเศร้า ความน่าเบื่อ
หรือความตรึงเครียดของเรา

เราไม่ควรกังวลว่า
เรามีพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
มากน้อยแค่ไหน
แต่ควรหวังว่าพระวิญญูญาณ
ครอบครองเรามากน้อยเท่าไร
จงยอมตัวรับ
การทรงนำจากพระองค์ทุกวัน
และพึ่งพากำลังจากพระองค์
ตลอดเวลา

▶ การดำเนินชีวิตแบบลูกแห่ง
ความสว่างและมีสติปัญญานั้น เป็น
ชีวิตที่ชื่นชม มีความสุขและมีความ
หมาย

▶ คนเราส่วนใหญ่ปัจจุบัน ดำเนิน
ชีวิตในความมืด และตอบสนอง
ความต้องการของเนื้อหนัง ที่เขาคิด
ว่านี่คือความสุขและชื่นชม แต่เราได้
เห็นตัวอย่างแล้วว่ามันไม่ใช่ความสุข
และความชื่นชมที่แท้จริง

▶ เราต้องเน้นที่จิตวิญญูญาณเป็น
หลัก และเมื่อนั้นเราก็จะมีความ
ชื่นชม มีความหมายและมีความสุข
ในชีวิต

▶ เราได้จัดเตรียมฝ่ายวิญญูญาณ
ของเราอย่างไรบ้างในการดำเนิน-

ชีวิตของเราในโลกนี้ และเมื่อเราทำ
เช่นนี้ผลเป็นอย่างไรบ้าง?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระวามะของพระองค์ โดยเฉพาะคำสอนในวันนี้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ทูลขอพระเจ้าทรงนำเราที่จะดำเนินชีวิตในความสว่าง และมีสติปัญญาด้วย เพื่อเป็นที่ถวายพระเกียรติแด่พระองค์

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 4 กันยายน

เอเฟซัส 5:21-33

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-11

ท่องจำ สดุดี 145:12

“เพื่อให้กิจการอันทรงอนุภาพของพระองค์ และสง่าราศีอันรุ่งโรจน์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ แจ่มแก่บรรดาบุตรของมนุษย์”

อ่านพระธรรม เอเฟซัส 5:21-33

ซ้ำ ๆ 2 รอบ

พระธรรมตอนนี้ ได้บอกว่า อะไรคือบทบาทของภรรยาที่มีต่อสามี?

อะไรคือบทบาทของสามีที่มีต่อภรรยา?

อะไรคือบทบาทที่มีต่อกันและกัน?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 31-33

การรวมเป็นหนึ่งเดียวกันของสามีและภรรยาทำให้คนสองคนรวมเป็นหนึ่ง สิ่งใดที่มีผลกระทบกับฝ่ายหนึ่งก็จะส่งผลกระทบกับอีกคนหนึ่งไปด้วยแทบทุกอย่าง

▶ การเป็นหนึ่งในการแต่งงานไม่ได้หมายความว่าบุคลิกลักษณะของเราจะถูกกลืนหายไปกับบุคลิกลักษณะของอีกคนหนึ่ง แต่หมายความว่าเราห่วงใยดูแลคู่สมรสเหมือนกับการดูแลตัวเอง เรารู้ที่จะคาดเดาความจำเป็นของอีกฝ่ายได้ล่วงหน้า ช่วยให้คู่สมรสเป็นทุกอย่างที่เขาหรือเธอจะเป็นได้

▶ เรื่องการทรงสร้างบ่งบอกถึงแผนการของพระเจ้าที่จะให้สามีภรรยาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (ปฐมก. 2:24) และพระเยซูก็ทรงกล่าวถึงแผนการอันนี้ (มธ.19:4-6)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 22-24 และการตอบสนอง

▶ ในสมัยเปาโล ผู้หญิง เด็ก และทาสต้องยอมจำนนต่อหัวหน้าของครอบครัว

▶ ทาสจะต้องยอมเชื่อฟังจนกว่าจะได้เป็นไท เด็กชายจะต้องยอมเชื่อฟังจนกว่าเขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องยอมเชื่อฟังตลอดชีวิต

▶ เปาโลเน้นถึงความเท่าเทียมกันของผู้เชื่อทั้งหมดในพระคริสต์ (กท. 3:28) แต่ท่านไม่ได้แนะนำให้ล้มล้างสังคมโรมันเพื่อให้เกิดความเสมอภาคกัน

▶ ท่านแนะนำให้ผู้เชื่อยอมเชื่อฟังกันและกันโดยสมัครใจ

▶ ภรรยายอมเชื่อฟังสามีและสามียอมต่อภรรยา ทาสยอมเชื่อฟังนายและนายยอมต่อทาส เด็ก ๆ ยอมเชื่อฟังพ่อแม่และพ่อแม่ยอมต่อลูก

▶ การยอมเชื่อฟังกันอย่างนี้รักษาระเบียบและความกลมเกลียวกันในครอบครัว ขณะที่สมาชิกในครอบครัว

ครัวต่างก็รักและนับถือซึ่งกันและกันมากขึ้น

▶ บทบาทของแต่ละคนในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่เราต้องยึดถือไว้อย่างเคร่งครัด เพราะจะทำให้ครอบครัวเกิดสันติสุข

▶ เราต้องไม่เอาความคิดของตนเองเป็นหลัก แต่ควรให้ความคิดที่มาจากพระวจนะของพระเจ้าเป็นหลักมากกว่า และเมื่อพระคัมภีร์บอกอย่างไรให้เราทำเช่นนั้น

สิ่งที่พระคัมภีร์ให้หลักเราไว้คือ

เชื่อฟังกันและกัน

ภรรยาเชื่อฟังสามี

สามีรักภรรยา

▶ สำหรับคนที่มีครอบครัวแล้ว เราได้ดำเนินชีวิตแบบนี้หรือไม่ หรือเรามีข้ออ้างที่จะปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงย้ำไว้?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานให้ครอบครัวของเรา
ถวายเกียรติแด่พระเจ้าโดยการ
ทำตามพระวาระของพระเจ้าในตอนนี้
คือให้สามีรักภรรยา และ ภรรยา
เชื่อฟังสามี

▶ อธิษฐานให้เราเติบโตขึ้นใน
พระวาระของพระเจ้า เพื่อเราจะ
เป็นแสงสว่างสะท้อนชีวิตแห่งพระ
วาระของพระเจ้าให้คนรอบ ๆ เรา
ได้เห็น

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 5 กันยายน

เอเฟซัส 6:1-9

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-11

ท่องจำ สดุดี 145:12

“เพื่อให้กิจการอันทรงอำนาจ
ของพระองค์ และสง่าราศีอัน
รุ่งโรจน์แห่งราชอาณาจักรของ
พระองค์ แจ่มแก่บรรดาบุตรของ
มนุษย์”

อ่านพระธรรม เอเฟซัส 6:1-9

ซ้ำ ๆ 2 รอบ

พระธรรมตอนนี้ได้บอกว่าคุณสองสิ่ง
ที่เราต้องกระทำต่อพ่อแม่คืออะไร?
(ข้อ 1)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 1, 2

มีความแตกต่างระหว่างการให้-
เกียรติกับการเชื่อฟัง การเชื่อฟัง
หมายความว่าทำตามสิ่งที่บอก การให้-
เกียรติหมายความว่าเคารพและรัก

- ▶ พระคัมภีร์ไม่ได้สอนให้เด็ก ๆ เชื้อฟังก่อแม่จนไม่เชื่อฟังพระเจ้า
- ▶ ลูกที่เป็นผู้ใหญ่แล้วไม่ต้องอยู่ภายใต้การครอบงำของพ่อแม่ที่ซอບคอบคุม

เด็กต้องเชื่อฟัง

ขณะอยู่ในการดูแลของพ่อแม่
ส่วนการให้เกียรตินั้น
เป็นความรับผิดชอบที่ลูกๆ
ต้องทำต่อเนื่องไปตลอดชีวิต

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 6-8

เปาโลสั่งสอนโดยสนับสนุนให้
รับผิดชอบและเชื่อตรงต่อหน้าที่
การงาน

ลูกจ้างคริสเตียน

ควรจะทำงานของตนราวกับว่า
พระเยซูคริสต์เป็นหัวหน้างาน
ส่วนนายจ้างคริสเตียนนั้น
ควรปฏิบัติต่อลูกจ้างอย่างยุติธรรม
และให้เกียรติ

- ▶ เจ้านายสามารถวางใจเราได้
หรือไม่ว่าเราจะทำงานอย่างดีที่สุด
ไม่ว่าเจ้านายจะอยู่หรือไม่ก็ตาม?
เราทำงานหนักและทำด้วยความ

กระตือรือร้นหรือไม่? เราปฏิบัติต่อ
ลูกจ้างในฐานะที่เขาเป็นคนไม่ใช่
เครื่องจักรหรือไม่?

- ▶ จำไว้ว่าไม่ว่าเราจะทำงานให้ใคร
หรือไม่ว่าใครจะทำงานให้เรา ใน
ที่สุดแล้วผู้เดียวที่เราควรปรารถนา
ให้พอใจคือ พระบิดาของเราใน
สวรรค์

การตอบสนอง

- ▶ พระธรรมตอนนี้ได้พูดถึง
หน้าที่ของเราในฐานะต่าง ๆ คือ
ลูก พ่อแม่ ลูกจ้าง นายจ้าง เมื่อเรา
เฝ้าเดี่ยววันนี้ ให้เราทบทวนบทบาท
หน้าที่ของเราในแต่ละฐานะว่า เป็น
อย่างไรที่พระวจนะของพระเจ้าตอนนี้
ได้บอกเราหรือไม่ ถ้าไม่ ให้ถามตัว
เราเองว่า แล้วเราจะเปลี่ยนแปลง
อย่างไร และเมื่อไร?

วันที่ 6 กันยายน

เอเฟซัส 6:10-18

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-11

ท่องจำ สดุดี 145:12

“เพื่อให้กิจการอันทรงอำนาจของพระองค์ และสง่าราศีอันรุ่งโรจน์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ แจ่มแก่บรรดาบุตรของมนุษย์”

อ่านพระธรรม เอเฟซัส 6:10-18

ซ้ำ ๆ 2 รอบ

พระธรรมตอนนี้ได้บอกว่าเราจะต่อสู้ในสงครามฝ่ายวิญญาณอย่างไรให้ชนะได้?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 12 ผู้ที่ไม่ใช่ “เนื้อหนัง” และ “เลือด” นี้เป็นวิญญาณชั่วซึ่งอยู่ในความควบคุมของซาตาน

▶ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงภาพจินตนาการแต่มีอยู่จริง เราเผชิญกับกองทัพที่มีฤทธิ์มากที่มุ่งหมายจะพิชิตคริสตจักรของพระคริสต์

▶ เมื่อเราเชื่อในพระคริสต์วิญญาณเหล่านี้จะกลายเป็นศัตรูของเรา และจะพยายามทุกวิถีทางที่จะหันเราออกห่างจากพระคริสต์กลับไปหาบาปดั้งเดิม

▶ ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงให้เราแน่ใจในชัยชนะ เราก็กังต้องต่อสู้จนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา เพราะว่าซาตานต่อสู้กับทุกคนที่อยู่ฝ่ายพระเจ้าตลอดเวลา

เราต้องอาศัยอำนาจเหนือธรรมชาติ เพื่อจะเอาชนะซาตาน และพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมสิ่งนี้โดยประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ให้สถิตอยู่ภายในเรา และยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระองค์ แวดล้อมเราไว้

▶ ถ้าเรารู้สึกท้อแท้ ขอให้ระลึกถึงพระวจนะที่พระเยซูตรัสกับเปโตรว่า “บนศิลานี้ เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และพลังแห่งความ

ตายจะมีชัยต่อคริสตจักรไม่ได้”
(มธ.16:18)

ข้อ 18 เราจะอธิษฐานทุกเวลาได้อย่างไร?

- ▶ ทางหนึ่งที่จะทำได้ก็คืออธิษฐานสั้น ๆ เร็ว ๆ เพื่อตอบสนองต่อทุกสถานการณ์ที่เราพบตลอดวันจนเป็นนิสัย
- ▶ อีกทางหนึ่งคือจัดชีวิตตามพระประสงค์และคำสอนของพระเจ้า จนชีวิตของเราเองกลายเป็นคำอธิษฐาน
- ▶ เราไม่ต้องแยกตัวเองออกจากคนอื่น หรือวางมือจากกิจการงานที่ทำประจำวันเพื่อจะอธิษฐาน

เราสามารถทำให้
การอธิษฐานเป็นชีวิตของเรา
และทำให้ชีวิตของเรา
เป็นการอธิษฐาน
ขณะที่ดำเนินชีวิต
อยู่ในโลกที่ต้องการอิทธิพล
อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า

▶ “อธิษฐานเพื่อธรรมิกชนทุกคน” หมายความว่าอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อทุกคนในพระคริสต์ ดังนั้นจง

อธิษฐานเพื่อคริสเตียนที่เรารู้จัก
และเพื่อคริสตจักรทั่วโลกนี้

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 10-17 และการตอบสนอง

ในชีวิตคริสเตียนเราสู้รบกับเหล่าเทพผู้ครอง คักติเทพ (พลังชั่วร้ายอันทรงฤทธิ์เดชของทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปซึ่งมีซาตานผู้ชั่วร้ายเป็นหัวหน้า ดู 1ปต.5:8)

- ▶ เราต้องพึ่งพากำลังจากพระเจ้า และใช้ยุทธภัณฑ์ทุกชิ้นที่ประทานให้เพื่อจะต่อต้านการโจมตีของมาร
- ▶ เปาโลไม่เพียงให้คำปรึกษาให้แก่คริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์ แต่เป็นคำแนะนำสำหรับแต่ละคนในคริสตจักรด้วย

ร่างกายทั้งร่าง
ต้องติดอาวุธยุทธภัณฑ์
ขณะที่เราต่อสู้
“พวกภูตผีที่ครองพิภพในยุคมืด”
จงต่อสู้ด้วยกำลังของคริสตจักร
ซึ่งได้รับฤทธิ์อำนาจ
จากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

▶ เราได้ติดอาวุธทุกชิ้นหรือไม่ในการต่อสู้กับซาตาน เราจะไม่สามารถชนะมันได้เลย ถ้าเราไม่ติดอาวุธทั้งชุดนี้ต่อสู้กับมัน

▶ อาวุธอันหนึ่งที่ทรงพลังคือ การอธิษฐาน ไม่ใช่เพียงชั่วคราว แต่อธิษฐานตลอดเวลา เราจึงจะชนะมันได้

▶ เราได้ใช้เวลาของเราในการอธิษฐานมากขนาดไหน และเมื่อเราเข้าใจถึงสิ่งที่จะชนะสงครามฝ่ายวิญญาณนี้แล้ว เราต้องตอบสนองในเรื่องการอธิษฐานอย่างไรบ้าง?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ ทูลขอพระวิญญูญาณทรงทำงานในใจของเราให้เราระหนักว่า ขณะนี้เราอยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณ เพื่อเราจะมีกำลังและการตัดสินใจที่จะระวังระไวตลอดเวลาได้

▶ ทูลขอพระเจ้าทรงสอนและพัฒนาเราในการอธิษฐาน ให้เรากระหายที่จะอธิษฐาน และให้การอธิษฐานนั้นเป็นวิถีชีวิตของเราตลอดไป

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

เราสามารถสร้าง
ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ในคริสตจักร
โดยการยอมเชื่อฟังพระคริสต์
ผู้ทรงเป็นผู้นำ
และถ่อมใจปรนนิบัติกันและกัน

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ
19, 20 และการตอบสนอง**

เปาโลเขียนจดหมายให้กำลังใจได้
อย่างทรงพลังมาจากคุณโดยไม่
ท้อถอยและไม่ยอมแพ้

▶ เปาโลไม่ได้ขอให้ชาวเอเฟซัส
อธิษฐานเพื่อพระเจ้าจะทรงปลด-
ปล่อยท่านจากโซ่ตรวน แต่ขอให้
ท่านกล้าพูดเป็นพยานเพื่อพระ-
คริสต์

▶ แม้จะถูกล่ามโซ่พระเจ้าสามารถ
ใช้เราให้ทำตามพระประสงค์ของ
พระเจ้าได้ในทุกสถานการณ์

▶ ให้เราอธิษฐานว่าขอให้พระเจ้า
ทรงทำให้งานสำเร็จตามแผนการที่
ทรงวางไว้ในที่ที่เราอยู่

▶ การรู้พระประสงค์ชั่ววันจันทร์
ของพระเจ้าต่อชีวิตของเราจะช่วย

เราในยามที่ต้องเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากได้

ดังนั้น เราควรจะอธิษฐาน
ให้แผนงานของพระเจ้า
สำเร็จในชีวิตของเรา
อธิษฐานให้ทุกสิ่งเป็นไปตาม
น้ำพระทัยของพระองค์

▶ ให้เรากลับมาถามตัวของเรา
เองว่า เราอธิษฐานเช่นนี้หรือไม่?

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ ช่วงนี้ให้หนึ่ง ๆ กับพระเจ้า และ
เริ่มต้นคิดถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า
ในชีวิตของเรา ทูลถามพระเจ้าว่า
พระเจ้าต้องการใช้อะไรเราสำหรับ
อาณาจักรของพระองค์ และอธิษฐาน
ถวายชีวิตของเราให้กับพระองค์อย่าง
เต็มที่

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

เข้าใจพระธรรม ฟิลิปปี

ข้อมูลสำคัญ

จุดประสงค์ : เปาโลเขียนเพื่อ
ขอบคุณชาวฟิลิปปีสำหรับของฝาก
ที่ส่งไปให้และเพื่อเสริมกำลังผู้เชื่อ
เหล่านั้นโดยแสดงให้เห็นว่าความชื่น
ชมยินดีที่แท้จริงมาจากพระเยซู
คริสต์เพียงผู้เดียว

ผู้เขียน : เปาโล

เขียนถึงใคร : ผู้เชื่อทั้งหลาย
ที่เมืองฟิลิปปีและผู้เชื่อทั้งหมด
ทุกหนแห่ง

ช่วงเวลาที่เขียน : ประมาณ ค.ศ.
61 ขณะที่เปาโลถูกขังอยู่ที่กรุงโรม

เบื้องหลัง : เปาโลกับเพื่อนร่วมทาง
ได้ก่อตั้งคริสตจักรขึ้นที่เมืองฟิลิปปี
ขณะเดินทางประกาศครั้งที่สอง
(กจ.16:11-40) ฟิลิปปีนับเป็น

คริสตจักรแรกในภาคพื้นทวีปยุโรป คริสตจักรฟิลิปปีได้ส่งของฝากมากับเอปาโฟรดิทัส (สมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักร)มาให้เปาโล (4:18) ขณะนั้นเปาโลติดคุกอยู่ที่โรม ท่านจึงเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่อขอบคุณสำหรับของฝากและให้กำลังใจพวกเขาในด้านความเชื่อ

ข้อพระคัมภีร์หลัก (ฟป.4:4)

**จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า
ทุกเวลา ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า
จงชื่นชมยินดีเถิด**

“ความชื่นชมยินดี” ต่างจาก “ความสุข” ตรงที่ลึกซึ้งกว่าและทรงพลังมากกว่า เป็นความรู้สึกลึกซึ้งและมั่นใจเจียบ ๆ ถึงความรักและพระราชกิจของพระเจ้าในชีวิตของเรา แน่ใจและมั่นใจว่าพระองค์อยู่ด้วยไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ความสุขขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ความชื่นชมยินดีขึ้นอยู่กับพระคริสต์

ฟิลิปปีเป็นจดหมายแห่งความชื่นชมยินดีที่เปาโลเขียน คริสตจักรในแคว้นมาซิโดเนียหนุนใจเปาโลมาก ผู้เชื่อในฟิลิปปีมีความสัมพันธ์พิเศษยิ่งกับเปาโล ดังนั้นท่านจึงเขียนถึงผู้เชื่อที่นี่เป็นการส่วนตัว แสดงความรักใคร่ผูกพัน พวกเขา นำความชื่นชมยินดีอย่างใหญ่หลวงมาให้เปาโล (4:1) และฟิลิปปีเป็นพระธรรมที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีเพราะเน้นถึงความชื่นชมยินดีอันแท้จริงในชีวิตคริสเตียน ความคิดเรื่องความชื่นชมยินดีปรากฏมากกว่า 16 ครั้งในพระธรรมสี่บท และข้อเขียนในแต่ละหน้าก็เปล่งประกายของสาระในแง่บวกนี้ออกจนในที่สุดได้นำไปถึงจุดสุดยอดในคำกำชับที่ว่า **“จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่าจงชื่นชมยินดีเถิด”** (4:4)

เปาโลอุทิศชีวิตเพื่อรับใช้พระคริสต์ ท่านเผชิญทุกอย่างตั้งแต่ความยากจนอย่างแสนสาหัสจนกระทั่ง

ความมั่งคั่งอย่างเหลือล้น หรือ แม้แต่เขียนจดหมายด้วยความ ชื่นชมยินดีทั้ง ๆ ที่ติดคุกอยู่ ไม่ว่า สถานการณ์จะเป็นอย่างไร เปาโล เรียนรู้ที่จะพอใจในสถานการณ์ นั้น ๆ (4:11,12) ท่านพบกับความ ชื่นชมยินดีที่แท้จริงเมื่อพุงความ สนใจและพลังงานทั้งสิ้นไปที่การ รู้จักพระคริสต์ (3:8) และเชื่อฟัง พระองค์ (3:12,13)

ความปรารถนาของเปาโลที่จะ รู้จักพระคริสต์เหนือสิ่งอื่นใดแสดง ออกมาในคำกล่าวต่อไปนี้คือ “ยิ่ง กว่านั้นข้าพเจ้าถือว่าทุกสิ่งเป็น การขาดทุน เพราะเหตุคุณค่าอัน สูงยิ่งของการได้รู้จักพระเยซู คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพ เจ้า เพราะเหตุพระองค์ข้าพเจ้า ยอมขาดทุนทุกอย่าง และถือว่าสิ่ง เหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะเพื่อ ว่าข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์เป็น กำไร และจะได้เห็นว่าคุณเจ้าอยู่ ในพระองค์ **ไม่มีความชอบธรรม ที่ได้มาจากธรรมเนียมปฏิบัติ มีแต่ที่**

ได้มาโดยความเชื่อในพระคริสต์ คือความชอบธรรมที่มาจากพระ- เจ้าโดยความเชื่อ ข้าพเจ้าต้อง การจะรู้จักพระองค์ คือ รู้จักฤทธิ์- เดชแห่งการคืนพระชนม์ของ พระองค์และรู้จักการมีส่วนร่วม ในความทุกข์ของพระองค์ และเป็นเหมือนกับพระองค์ในความ ตายนั่น” (3:8-10) ขอให้เรามี ความปรารถนาเช่นเดียวกับเปาโล และพยายามที่จะรู้พระเยซูคริสต์มาก ยิ่ง ๆ ขึ้น จงร่วมชื่นชมยินดีกับเปาโล ในพระธรรมฟิลิปปี และอุทิศตัวใน การเสาะหาความชื่นชมยินดีในพระ- คริสต์อีกครั้ง

วันที่ 8 กันยายน ฟิลิปปี 1:1-11

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
บทกวน สดุดี 145:1-12
ท่องจำ สดุดี 145:13

“**ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และแผ่นดินของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อตามพระวจนะทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงพระเมตตาตามกิจการทั้งสิ้นของพระองค์**”

อ่านพระธรรม ฟิลิปปี 1:1-11

ซ้ำ ๆ 2 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ อ.เปาโลได้อธิษฐานเพื่อคริสเตียนที่เมืองฟิลิปปีในเรื่องอะไร? (ข้อ9)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 6 มีบางครั้งหรือไม่ที่เรารู้สึกราวกับว่าเราไม่ก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเลย?

▶ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มต้นโครงการใด พระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ เช่นเดียวกับชาวฟิลิปปี

**พระเจ้าจะช่วยให้เรา
เติบโตขึ้นในพระองค์
จนกระทั่งสำเร็จพระราชกิจ
ในชีวิตของเรา**

▶ เมื่อเรารู้สึกท้อถอยโปรดระลึกว่าพระเจ้าจะไม่ทรงละความพยายามเสียกลางคันที่จะปลุกปั่นชีวิตของเรา พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าทรงทำพระราชกิจที่พระองค์ทรงเริ่มต้นไว้ให้สำเร็จ

▶ เมื่อเรารู้สึกขาดตกบกพร่องหรือทุกข์ใจในความไม่ดีพร้อมของตนเอง ขอให้ระลึกถึงพระสัญญาและการจัดเตรียมให้ของพระเจ้า อย่าปล่อยให้สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันชิงเอาความชื่นชมยินดีในการรู้จักพระคริสต์ของเราไปเสีย และอย่าปล่อยให้มันกัดกันไม่ให้เราใกล้ชิดพระองค์มากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้น

ข้อ 7 เมื่อเปาโลกล่าวว่า “ถูกจองจำ” ท่านอาจพูดถึงคราวที่ท่านติดคุกอยู่ที่เมืองฟิลิปปีตามที่บันทึกไว้ในพระธรรมกิจการฯ 16:22-36 ใน ข้อ 13 และ 14 เปาโลพูดถึงการถูกคุมขังที่กรุงโรม

- ▶ ไม่ว่าเปาโลจะอยู่ที่ไหนแม้แต่ในคุกท่านก็ยังประกาศข่าวประเสริฐอย่างซื่อสัตย์

*เมื่อมีอุปสรรคไม่ว่าเล็กหรือใหญ่
ถ่วงให้งานของเรา
ที่ทำเพื่อพระเจ้าเฉื่อยช้าลง
ขอให้ระลึกถึงเปาโล
ที่เป็นแบบอย่าง
เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้แก่เรา*

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 5 และการตอบสนอง

เมื่อเปาโลกล่าวว่าชาวฟิลิปปีมีส่วนร่วมในข่าวประเสริฐ ท่านชี้ให้เห็นว่าชาวฟิลิปปีได้มีส่วนอันมีคุณค่ายิ่งในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐของพระเจ้า

- ▶ พวกเขามีส่วนร่วมโดยการช่วยเหลือเมื่อเปาโลอยู่ในเมืองฟิลิปปีและ

โดยให้การสนับสนุนทางการเงินแก่เปาโลขณะที่ท่านติดคุก

- ▶ เมื่อเราช่วยผู้รับใช้ของพระเจ้ามิชชันนารี และผู้ประกาศโดยการอธิษฐานเพื่อ การเปิดบ้านต้อนรับและการถวายทรัพย์ เราก็มีส่วนร่วมกับพวกเขา

- ▶ เรามีส่วนร่วมในการประกาศข่าวประเสริฐหรือการรับใช้ในคริสตจักรของเราหรือไม่?

- ▶ หลายครั้งที่เราเข้าใจผิดเกี่ยวกับการรับใช้ เช่นเราคิดว่า การประกาศพระกิตติคุณ หรือ การรับใช้ ต้องเป็นพีเลียง หัวหน้าเซลล์ ครูสอนพระคัมภีร์ หรือต้องใช้เวลากับคริสตจักรอย่างเต็มเวลา ซึ่งนั่นไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง

- ▶ เราสามารถรับใช้พระเจ้าได้ เช่นชาวเมืองฟิลิปปีที่ช่วยในการถวายทรัพย์ สนับสนุนเปาโลในการออกไปประกาศทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่สามารถไปได้

- ▶ ในคริสตจักรเรา เราสามารถร่วมรับใช้ได้ ไม่เพียงแต่การถวายทรัพย์

เราสามารถรับใช้ได้อย่างง่าย ๆ เช่นการต้อนรับ ยิ้มทักทายคนที่มาใหม่ในคริสตจักร พูดคุยกับเขา หรือ เรารับใช้โดยการสร้างชีวิตของตนเองในการเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ที่คริสตจักร เพื่อเราสามารถจะหนุนใจคนที่มีปัญหาได้ เป็นต้น

▶ เราคิดว่าเราสามารถรับใช้พระเจ้าอะไรบางอย่างในสภาพของเราขณะนี้?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบางอย่างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานเผื่อผู้นำในคริสตจักรของเรา ไม่ว่าจะเป็นศิษยาภิบาล ทีมศิษยาภิบาล หัวหน้าเซลล์ พี่เลี้ยง ทีมผู้รับใช้เต็มเวลา กรรมการคริสตจักร ให้มีกำลังในการรับใช้พระเจ้าในด้านต่าง ๆ

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานเงียบ ๆ กับพระเจ้า ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าว่า เราจะมีส่วนร่วมรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรอย่างไรบ้าง

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 9 กันยายน ฟีลิปปี 1:12-18

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-12

ท่องจำ สดุดี 145:13

“**ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และแผ่นดินของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์ พระเจ้าทรงสถิตย์ชื่อตามพระวาทะทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงพระเมตตาตามกิจการทั้งสิ้นของพระองค์**”

อ่านพระธรรม ฟีลิปปี 1:12-18

ซ้ำ ๆ 3 รอบ

ท่านได้เห็นถึงความเป็นผู้ใหญ่ของอ.เปาโลอะไรบ้างจากพระธรรมตอนนี้? (ข้อ 18)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ข้อ 13

เปาโลมาถูกคุมขังอยู่ที่โรมได้อย่างไร?

▶ นั่นคือขณะที่ท่านไปเยี่ยมกรุงเยรูซาเล็ม คนยิวบางคนก็ฟ้องร้องเปาโลเพราะท่านป่าวประกาศพระกิตติคุณ แต่เปาโลถวายฎีกาต่อซีซาร์ (กจ.21:15-25:12) ทหารโรมันจึงคุมตัวเปาโลมากรุงโรมแล้วเปาโลก็ถูกกักบริเวณไว้ที่บ้านหลังหนึ่งขณะที่รอการไต่สวน ไม่ใช่ถูกไต่สวนในข้อหาอาญาแต่ในข้อหาว่าประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์

▶ ในขณะนั้นผู้มีอำนาจในโรมยังถือว่า “การประกาศข่าวประเสริฐ” ไม่ใช่คดีอุกฉกรรจ์ แต่สองสามปีต่อมาทำที่ของโรมต่อศาสนาคริสต์เปลี่ยนไป และพวกเขาพยายามทุกวิถีทางที่จะทำลายศาสนาคริสต์ให้สิ้นซาก

▶ การที่เปาโลถูกกักบริเวณไว้ที่บ้านทำให้ท่านมีอิสระภาพระดับหนึ่ง ท่านสามารถต้อนรับแขกได้ เทศนาได้ เขียนจดหมายได้ ตั้งจดหมายที่เขียนถึงคริสเตียนที่เมืองฟีลิปปีฉบับนี้

▶ บันทึกสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่อง เปาโลในกรุงโรมอยู่ในพระธรรม กิจการ 28:11-31

▶ คำว่า “ทหารที่ปกป้องที่รักษาวัง” หมายถึงทหารที่เผ่าศาลปรีโทเรียม ซึ่งเป็นกองทหารชั้นนำที่ประจำการ อยู่ในพระราชวังของจักรพรรดิ

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 12-14 การถูกคุมขังอาจจะทำให้หลายคนขมขื่นและเลิกประกาศ แต่เปาโลกลับเห็นเป็นช่องทางหนึ่งที่จะประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์

▶ เปาโลตระหนักดีว่าสภาวะแวดล้อมที่เป็นอยู่ไม่สำคัญเท่ากับว่าเขาทำอะไรกับสถานการณ์นั้นๆ เปาโลเปลี่ยนสถานการณ์ร้ายให้กลายเป็นโอกาสโดยการเป็นพยานให้กับทหารโรมันที่เป็นทหารรักษาวังและให้กำลังใจคริสเตียนที่กลัวการถูกข่มเหง

▶ เราอาจจะไม่ได้อยู่ในคุกแต่เราก็มีโอกาสมากมายที่จะท้อแท้ เช่น เวลาที่ไม่สามารถตัดสินใจอะไรได้ มีภาระทางการเงิน มีความขัดแย้งในครอบครัว หรือในคริสตจักร หรือถูกให้ออกจากงาน การปฏิบัติตนของเราในสถานการณ์เหล่านี้สะท้อนให้เห็นความเชื่อของเรา

จงเป็นเหมือนเปาโล

มองหาโอกาสที่จะ

สำแดงความเชื่อของเรา

แม้ในสถานการณ์ที่เลวร้าย

ไม่ว่าสถานการณ์นั้น

จะดีขึ้นหรือไม่ก็ตาม

แต่ความเชื่อของเรา

จะเข้มแข็งขึ้นแน่

▶ ขณะนี้เรามีสถานการณ์แง่ลบ หรือปัญหาอะไรบ้าง และเราจะนำเอาตัวอย่างของเปาโลมาใช้อย่างไรในสถานการณ์ของเราตอนนี้?

อธิษฐาน

▶ ขอพระนามของพระองค์ได้รับการยกย่อง ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ไม่ว่าจะดีหรือเลว เราจะตั้งใจถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า เราจะไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อซาตานเป็นอันขาด เราจะไม่ท้อแท้ใจ

▶ อธิษฐานทูลขอกำลังจากพระเจ้า ที่เราจะมีกำลังและยืนหยัดเพื่อพระนามของพระเจ้าจะได้รับการสรรเสริญเสมอ

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สรรภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 10 กันยายน ฟิลิปปี 1:19-30

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-13

ท่องจำ สดุดี 145:14

“พระเจ้าทรงชูทุกคนที่กำลังจะล้มลง และทรงยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น”

อ่านพระธรรม ฟิลิปปี 1:19-30

ซ้ำ ๆ 2 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้เปาโลได้ให้หลักการเป้าหมายชีวิตของตนเองอะไรบ้าง? (ข้อ 21-22)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 19-21 นี่ไม่ใช่การจำคุกในโรมครั้งสุดท้ายของเปาโล แต่ท่านไม่ทราบความจริงเรื่องนี้ขณะคอยการไต่สวน

▶ เปาโลรู้ว่าถ้าท่านไม่ได้รับการปลดปล่อยก็就会被ประหารชีวิต

▶ อย่างไรก็ตามท่านวางใจว่า พระคริสต์จะช่วยปลดปล่อยท่าน

▶ เปาโลอธิษฐานว่าเมื่อท่านถูก ไล่สวน ท่านจะพูดเพื่อพระคริสต์ อย่างกล้าหาญ ไม่ขลาดอาย ไม่ว่า ท่านจะมีชีวิตอยู่หรือตาย ท่าน ต้องการจะเชิดชูพระองค์ ผลปรากฏ ว่าเปาโลได้รับอิสระจากการจองจำ

▶ แต่อีกสองสามปีต่อมาท่านก็ถูก จับอีกครั้งหนึ่ง ความเชื่อในพระ- คริสต์เท่านั้นที่สามารถค้ำจุนเปาโล ในภัยพิบัติเช่นนี้ได้

ข้อ 29 เปาโลถือว่าการทนทุกข์ เพื่อพระคริสต์เป็นสิทธิพิเศษ

▶ โดยธรรมชาติของเราแล้วเราไม่ ถือว่าการทนทุกข์เป็นสิทธิพิเศษ แต่เมื่อเราทนทุกข์เพราะเราเชื่อสัตย์ ในการเป็นตัวแทนของพระคริสต์ คำที่เรากล่าวและชีวิตของเรา กำลัง เป็นแบบอย่าง que ส่งผลในทางที่ดีทั้ง ต่อตนเองและผู้อื่น (ดู กจ.5:41)

▶ การทนทุกข์ยังมีประโยชน์อื่นๆ ต่อไปนี้ก็คือ

[1] ทำให้เราละสายตาจากความ สะดวกสบายแบบฝ่ายโลก

[2] ขจัดผู้ที่เชื่อแบบผิวเผิน ออกไป

[3] เสริมความเชื่อแก่คนที่อดทน

[4] เป็นแบบอย่างแก่คนอื่นๆ ที่ ตามเรา

▶ เมื่อเราทนทุกข์เพื่อความเชื่อ ไม่ได้หมายความว่าเราทำได้ทำผิด บางอย่าง อันที่จริงมักจะตรงกันข้าม

การทนทุกข์

เป็นข้อยืนยันว่า

เราเชื่อสัตย์กับพระคริสต์

จงใช้ความทุกข์ยาก

เสริมสร้างลักษณะของเรา

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 20-21 และการตอบสนอง

สำหรับคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าชีวิตก็มี เพียงในโลกนี้เท่านั้นจึงเป็นธรรมดา ที่พวกเขาต้องขวนขวายหาสิ่งที่โลก นี้ถือว่ามีคุณค่าเช่น เงิน ความนิยม ชมชอบ อำนาจ ความสนุกสนาน และบาร์มี

▶ แต่สำหรับเปาโลชีวิตหมายถึง การพัฒนาคุณค่าที่เป็นนิรันดร์และ บอกผู้อื่นให้รู้เรื่องพระคริสต์

▶ พระองค์ผู้เดียวที่ทรงสามารถ ช่วยเราให้มองชีวิตจากมุมมองที่เป็นนิรันดร์ได้

▶ ความมุ่งหมายทั้งหมดในชีวิตของเปาโลก็เพื่อพูดเรื่องพระคริสต์อย่างกล้าหาญและที่จะเป็นเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้เปาโลจึงพูดได้อย่างมั่นใจว่าการตายเป็นสิ่งดียิ่งกว่าการมีชีวิตอยู่เพราะในความตายท่านไม่ต้องรับปัญหาต่างๆ จากโลกนี้ และได้เข้าเฝ้าต่อพระพักตร์พระคริสต์ (1ยอ.3:2,3)

▶ ถ้าเราไม่พร้อมที่จะตายก็แสดงว่าเราไม่พร้อมที่จะอยู่

▶ เราสามารถและกล้าพูดแบบเปาโลได้หรือไม่ว่า “การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ การตายก็ได้กำไร” นั่นคือ เปาโลไม่กลัวความตาย และ ยินยอมเพื่อพระกิตติคุณในขณะที่มีชีวิตอยู่ เราเป็นเช่นนี้หรือไม่?

▶ ถ้าเป็นเช่นนั้น ขณะที่เรายังไม่ต้องตายเพื่อพระคริสต์ เราจะ ยินยอมทำอะไรสำหรับพระคริสต์ในขณะนี้?

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

จงตัดสินใจให้แน่ชัดว่า

จุดหมายปลายทาง

ชว่นิรันดร์ของเราคืออะไร

แล้วเราก็เป็นอิสระที่จะปรนนิบัติ

อุทิศชีวิตของเรา

ให้กับสิ่งที่มีความหมายจริงๆ

โดยไม่กลัวตาย

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ ทูลขอพระเจ้าทรงให้เราชัดเจน
ในการทรงเรียกที่พระเจ้าทรงมีต่อ
เราว่า พระเจ้าต้องการให้เรารับใช้
พระองค์อย่างไรในขณะนี้

▶ ทูลขอพระเจ้าให้เราทราบว่า
อะไรคือของประทานพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ที่พระเจ้าประทานกับเรา
เพื่อเราจะสามารถรับใช้ตามของ
ประทานนั้นได้

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-
ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ_____

วันที่ 11 กันยายน สดุดี บทที่ 141

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-13

ท่องจำ สดุดี 145:14 “พระเจ้าทรง
ชูทุกคนที่กำลังจะ ล้มลง และทรง
ยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น”

สาระสำคัญ

อธิษฐานขอความช่วยเหลือเมื่อ
เผชิญการทดลอง ดาวิดขอให้พระ-
เจ้าทรงปกป้องท่านและประทาน
สติปัญญาแก่ท่านที่จะรับฟังคำ
วิพากษ์วิจารณ์ สำหรับเราจงเปิด
รับคำวิพากษ์วิจารณ์ที่จริงใจ เพราะ
พระเจ้าอาจจะพูดกับเราผ่านทางผู้อื่น

อ่านพระธรรม สดุดี 141 ซ้ำ ๆ 1
รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ ผู้เขียนสดุดีได้
อธิษฐานทูลขอพระเจ้าสำหรับ
ตัวเองในเรื่องอะไรบ้าง? (ข้อ3-4)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 5

ดาวิดกล่าวว่า การถูกคนชอบธรรม ว่ากล่าวนั้นเป็นความกรุณา

▶ ไม่มีใครชอบคำวิพากษ์วิจารณ์ แต่เมื่อฝ่ายที่วิพากษ์วิจารณ์ทำไปด้วยสติปัญญาและฝ่ายที่รับก็ถ่อม-
ตน ทุกคนจะได้รับประโยชน์

ดาวิดแนะนำว่า

เราควรรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์
และไม่ว่าผู้วิพากษ์วิจารณ์
จะมีเจตนาอย่างไร
คำวิพากษ์วิจารณ์นั้น
จะก่อให้เกิดผลดีไม่ใช่ผลเสีย
หากเราเข้าใจว่าจะรับอย่างไร

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ และการ ตอบสนอง

ข้อ 3 ยากอบเขียนไว้ว่า “ลี้ภัย
เช่นเดียวกัน เป็นอวัยวะเล็ก ๆ และ
คุดริดในเรือใหญ่โต” (ยก.3:5)

▶ โดยเฉลี่ยแล้วคนคนหนึ่งเปิด
ปากพูดวันละประมาณ 700 ครั้ง

▶ ดาวิดอธิษฐานอย่างชาญฉลาด
คือทูลขอให้พระเจ้าทรงปกป้องไม่ให้
เขาพูดสิ่งที่ชั่วร้ายแม้แต่ในเวลาที่เขา
ต้องเผชิญกับการกดขี่ข่มเหง

▶ พระเยซูเองก็ทรงนิ่งเงียบต่อหน้า
ผู้ที่กล่าวหาพระองค์ (มธ.26:63)

เมื่อเราตระหนักถึง
ฤทธิ์อำนาจของลี้ภัยแล้ว
เราก็ควรทูลขอให้พระเจ้า
ทรงตั้งยามดูแลคำพูดของเรา
ให้เป็นที่ถวายเป็นเกียรติ
แต่พระนามของพระองค์

ข้อ 4 ดาวิดทูลขอให้พระเจ้า
ทรงปกป้องจิตใจของเขา

▶ การทูลขอให้พระเจ้าทรงนำเรา
ออกห่างจากการทดลอง หรือให้เรา
เข้มแข็งขึ้น หรือให้เปลี่ยนสภาวะ-
การณ์ของเรานั้นยังไม่เพียงพอ

การทำชั่ว

เกิดจากความปรารถนาชั่ว
เราต้องทูลขอให้พระเจ้า
ทรงเปลี่ยนเราจากภายใน
คือเปลี่ยนตั้งแต่
ความปรารถนาของเรา

▶ จากพระธรรมสดุดีบทนี้ กษัตริย์
ดาวิดได้บอกให้เราระวังเรื่องลี้ภัยคือ
คำพูดของเรา และเรื่องจิตใจของเรา
เพื่อให้เราพ้นจากการทดลอง

วันที่ 12 กันยายน สดุดี บทที่ 142

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-13

ท่องจำ สดุดี 145:14

“พระเจ้าทรงชูทุกคนที่กำลังจะล้มลง และทรงยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น”

สาระสำคัญ

คำอธิษฐานเมื่อเข้าตาจน เมื่อเราถูกศัตรูล้อมจนจนมุม มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงปกป้องเราได้

อ่านพระธรรม สดุดี 142 ซ้ำ ๆ 2 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ ท่านได้เรียนรู้วิธีเผชิญกับความจนตรอกอย่างไรบ้าง? (ข้อ 5-7)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 7

ดาวิดเขียนสดุดีบทนี้ขณะที่ท่านหลบหนีซาอูลไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำซึ่ง

คล้ายกับที่อดุลัม (1ซมอ.22) หรือเอนเกตี (1ซมอ.24)

▶ ถ้าเหล่านี้คงเหมือนคุณสำหรับดาวิดเพราะท่านไปไหนไม่ได้

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 4,5 และการตอบสนอง

เราเคยรู้สึกไหมว่าไม่มีใครห่วงใยเรา?

▶ ดาวิดมีเหตุผลที่ทำให้ท่านรู้สึกเช่นนั้น ดาวิดจึงเขียนว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์”

เราจัดความรู้สึกแย่ๆ ได้

ด้วยการอธิษฐาน

และจำไว้ว่า

พระเจ้าทรงห่วงใยเรามาก

▶ เราเคยผ่านประสบการณ์จนตรอกเข้ามาอับอะไรบ้าง และที่ผ่านมาเราแก้ปัญหาและตอบสนองอย่างไร และผลเป็นอย่างไร?

วันที่ 13 กันยายน สดุดี บทที่ 143

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการฝ่าฝืนในวันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-14

ท่องจำ สดุดี 145:15

“นัยน์ตาทั้งปวงมองดูพระองค์ และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา”

สาระสำคัญ

อธิษฐานท่ามกลางความสิ้นหวัง คำอธิษฐานของเราควรจะสอดคล้องกับพระลักษณะของพระเจ้าและแผนการของพระองค์

อ่านพระธรรม สดุดี 143 ข้อ ๆ 2 รอบ

เมื่ออ่านพระธรรมตอนนี้แล้ว ท่านคิดว่าพระธรรมตอนนี้เราสามารถใช้เป็นคำอธิษฐานต่อพระเจ้าได้ในกรณีเช่นใด?

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และ การตอบสนอง

ข้อ 7 ดาวิดกำลังสิ้นหวัง หวาดกลัว และเครียดจนทำอะไรไม่ถูก

▶ บางครั้งเราจมอยู่กับความเครียดที่หนักหน่วงจนตื่นไม่หลุดในเวลาเช่นนี้เราเข้าไปหาพระเจ้า และระบายความรู้สึกแท้จริงของเราได้เหมือนดาวิด

▶ พระเจ้าทรงช่วยเราเมื่อเราระลึกถึงพระราชกิจของพระองค์ (143:5) เข้าไปหาพระองค์ด้วยการอธิษฐาน (143:6) ไว้วางใจพระองค์ (143:8) และตัดสินใจตามพระดำริของพระองค์ (143:10)

ข้อ 10 ดาวิดอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงสอนท่านให้ทำตามพระดำริของพระเจ้า ไม่ใช่ทำตามใจตนเอง

▶ หากเราไม่ตระหนักว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา การอธิษฐานขอการทรงนำก็จะกลายเป็นการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง

อธิษฐาน

- ▶ ถ้าขณะนี้เรากำลังสิ้นหวัง ให้เราอธิษฐานโดยอ่านจากพระธรรมตอนนี้ อาจจะมีหลาย ๆ รอบ จนกระทั่งเราได้รับการปลดปล่อย หรือ พระเจ้าให้การตลจิตตลใจเราให้เรารู้ถึงน้ำพระทัยของพระองค์ และให้เราอธิษฐานตามที่พระเจ้าทรงนำเรานั้น
- ▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สารภาพ
- ▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 14 กันยายน สดุดี บทที่ 144

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-14

ท่องจำ สดุดี 145:15

“นัยน์ตาทั้งปวงมองดูพระองค์ และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา”

สาระสำคัญ

ชื่นชมยินดีในการดูแลของพระเจ้า ทั้งในยามรุ่งเรืองและยามยาก - ลำบาก ความสุขย่อมมีแก่ผู้ที่พระเจ้าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

อ่านพระธรรม สดุดี 144 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

ท่านมีประสบการณ์อะไรที่เหมือนกับพระธรรมตอนนี้บ้าง?

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 3,4
และการตอบสนอง**

ชีวิตนั้นสั้นนัก ดาวิดเตือนเราว่าชีวิต
“เป็นเหมือนลมหายใจ” และวัน
เวลาของเรา “เหมือนเงาที่ผ่านไป”

▶ ยากอบกล่าวว่าชีวิตของเราเป็น
“เหมือนหมอกที่ปรากฏอยู่เพียง
ชั่วครู่แล้วก็จางหายไป”

(ยก.4:14)

▶ เนื่องจากชีวิตนั้นสั้น เราจึงควร
ใช้ชีวิตเพื่อพระเจ้าในขณะที่เรายังมี
เวลา

อย่าเสียเวลา
เลือกเป้าหมายที่ต่ำต้อย
และไม่มีคุณค่ายั่งยืน
จงอยู่เพื่อพระเจ้า
พระองค์เท่านั้น
ทำให้ชีวิตของเรามีคุณค่า
มีเป้าหมาย และมีความหมาย

▶ อะไรคือเป้าหมายชีวิตของเรา
เรารู้สึกว่าพระเจ้าต้องการให้เราทำ
อะไรในชีวิตนี้ เราชัดเจนหรือไม่?

▶ ถ้าเรายังไม่ชัดเจน เราน่าจะ
ใช้เวลาที่แสวงหาพระเจ้า ทูลถาม
พระองค์ และพิจารณาถึงความ
สามารถ ของประทาน ความชอบ
โอกาส อาชีพ ครอบครัวที่เรามี
ทั้งหมดนี้ประมวลกันและพินิจ
พิจารณาช้า ๆ โดยไม่ต้องรีบ ร่วม-
กับการอธิษฐานแสวงหาพระเจ้าให้
พระองค์ทรงตอบเราว่า พระเจ้า
ต้องการให้เราเติมเต็มส่วนไหนใน
อาณาจักรของพระองค์

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานแสวงหาพระเจ้าเกี่ยวกับ
เป้าหมายเฉพาะเจาะจงในชีวิตของเรา
ว่า อะไรคือน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับ
เราที่เราจะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เพื่อถวาย
เกียรติแด่พระองค์

▶ ถ้าเราชัดเจนในเป้าหมายแล้ว
ก็ให้เราอธิษฐานขอพระเจ้าทรง
ประทานกำลัง วิธีการให้กับเราที่จะ
ไปสู่เป้าหมายนั้น

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 15 กันยายน สดุดี บทที่ 145

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-14

ท่องจำ สดุดี 145:15

**“นัยน์ตาทั้งปวงมองดูพระองค์
และพระองค์ประทานอาหารให้
ตามเวลา”**

สาระสำคัญ

เวลานั้นจะมาถึงเมื่อทุกคนรวมตัว
กันเพื่อแสดงการยอมรับและ
นมัสการพระเจ้า พระเจ้าทรงเติม
ผู้เชื่อให้เต็มอิ่มเพราะพระองค์
ทรงเติมไปด้วยความรัก

**อ่านพระธรรม สดุดี 145 ซ้ำ ๆ 1
รอบ**

จากพระธรรมตอนนี้ท่านประทับใจ
ข้อไหนบ้างในการสรรเสริญยกย่อง
พระเจ้า?

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 14
และการตอบสนอง**

บางครั้งภาระของเราก็หนักหนา
เกินกว่าเราจะแบกได้และเราไม่รู้จะ
ทำอย่างไรต่อไป

▶ ดาวิดมาถึงทางแยกที่สิ้นหวัง
บนถนนแห่งชีวิต ท่านมองไปที่
พระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้แบกรับภาระ
ที่ยิ่งใหญ่

▶ พระเจ้าทรงยกชูเราขึ้นได้
เพราะ

[1] ความยิ่งใหญ่ของพระองค์สุด
จะหยั่งได้ (145:3)

[2] พระองค์ทรงทำพระราชกิจ
อันทรงฤทธิ์มาตลอดหลาย
ชั่วอายุ (145:4)

[3] พระองค์ทรงพระبارมีอัน
โอ้อ่าตระการ (145:5)

[4] พระองค์ทรงทำพระราชกิจ
อันอัศจรรย์และนำเกรงขาม
(145:5,6)

[5] พระองค์ทรงชอบธรรม
(145:7)

[6] พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระ-
คุณและความเอ็นดูสงสาร ทรง

กริ้วซ้ำ และเปี่ยมด้วยความรัก
มั่นคง (145:8,9)

[7] พระองค์ทรงครอบครอง
อาณาจักรนิรันดร์ (145:13)

[8] พระองค์ประทานทุกสิ่งที่
จำเป็นในชีวิตประจำวันแก่เรา
(145:15,16)

[9] พระองค์ทรงทำทุกสิ่งด้วย
ความชอบธรรมและด้วยความ
รัก (145:17)

[10] พระองค์ทรงอยู่ใกล้ทุกคน
ที่ร้องทูลพระองค์เสมอ (145:18)

[11] พระองค์ทรงสดับฟังคำร้อง
ทูลของเราและทรงช่วยเรา
(145:19,20)

*ถ้าเราแบกภาระที่หนักเกินกำลัง
และรู้สึกว่ใกล้จะล้มลง
จงหันมา*

*ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า
พระองค์ทรงพร้อม
ที่จะประคองเราให้ลุกขึ้นและ
ประทานกำลังใหม่
ในการแบกรับภาระของเรา*

▶ เรามีภาระอะไรบ้างให้เราบอก
พระเจ้า ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเล็กหรือ

ใหญ่ก็ตาม พระเจ้าจะทรงรับภาระ
ของเรา แก้ไขปัญหาให้เรา เพื่อเรา
จะได้สรรเสริญพระองค์เหมือนที่
ดาวิดมีประสบการณ์นั้น

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ เรามีภาระอะไรหรือไม่ ถ้ามีให้
เราอธิษฐานมอบไว้กับพระองค์ ให้
เราอธิษฐานบอกกับพระเจ้าได้ทุก
เรื่อง

▶ ให้ใช้เวลาต่อไปอีกสักครู่หนึ่ง
อธิษฐานสรรเสริญพระเจ้าโดยอ่าน
จากสดุดีบทนี้ทั้งบท อธิษฐานซ้ำ ๆ
อย่างเข้าใจในเนื้อหาตอนนี้ อธิษฐาน
ด้วยใจที่สรรเสริญและยกย่อง
เทิดทูนพระองค์

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 16 กันยายน

โยบ 6:1-13

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-15

ท่องจำ สดุดี 145:16

“**พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้สัตว์โลกทุกอย่างอิมิตตามความปรารถนา**”

อ่านพระธรรม โยบ 6:1-13 ซ้ำ ๆ

1 รอบ

ตัวอย่างของโยบจากพระธรรมตอนนี้ว่า แม้เขาจะลำบาก แต่อะไรคือสิ่งที่เขาไม่ยอมปฏิเสธ? (ข้อ 10)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 6, 7 โยบกล่าวว่าคำแนะนำของเอลีฟัสไร้รสชาติเหมือนไขขาวดิบ

▶ เมื่อคนกำลังทุกข์ทรมานแสนสาหัส คำแนะนำที่ไม่เอาไหนก็เหมือน

อาหารที่ไม่ถูกปาก พวกเขาอาจจะรับฟังอย่างสุภาพแต่ลึก ๆ แล้วพวกเขาก็ไม่พอใจ

อย่ารีบร้อนให้คำแนะนำกับคนที่กำลังทุกข์ใจ โดยไม่ระมัดระวัง หรือไม่ถูกกาลเทศะ บางครั้งพวกเขาต้องการความเห็นอกเห็นใจมากกว่าคำแนะนำ

▶ ดังนั้นเราได้รับบทเรียนว่า แม้เราจริงจัง การที่เราจะแนะนำผู้ที่กำลังโศกเศร้า หรือเจอความยากลำบาก เราต้องระวังให้ดี เพราะไม่ใช่เพียงเรื่องเนื้อหาที่เราจะให้คำแนะนำหรือคำหนุนใจเท่านั้น แต่วิธีการและท่าทีของเราที่สำคัญด้วย

▶ เราเคยมีประสบการณ์การให้คำแนะนำแก่คนที่กำลังมีปัญหาหรือไม่ และเขาตอบสนองอย่างไร บวกหรือลบ จากข้อคิดในการเฝ้าเดี่ยววันนี้ เราได้รับคำตอบอย่างไรบ้าง?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานสรรเสริญพระเจ้าถึงความยิ่งใหญ่ ความรักและพระกรุณาของพระองค์ ที่พระองค์ทรงครอบครองอยู่ แม้ว่าจะมีความยากลำบากเกิดขึ้น พระองค์ก็ทรงห่วงใยเราและทรงสามารถทำให้เราผ่านพ้นสภาพเลวร้ายนั้นไปได้

▶ อธิษฐานขอพระเจ้าทรงนำชีวิตของเราที่จะดำเนินชีวิตด้วยสติปัญญา ด้วยความเข้าใจและด้วยการรู้ถึงพระสุรเสียงของพระองค์ เพื่อชีวิตของเราจะดำเนินไปอย่างถูกต้องและถวายเกียรติแด่พระองค์เสมอ และทูลขอการทรงนำของพระเจ้าสำหรับวันนี้ด้วย

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 17 กันยายน โยบ 6:14-30

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-15

ท่องจำ สดุดี 145:16

“พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้สัตว์โลกทุกอย่างอ้อมตามความปรารถนา”

อ่านพระธรรม โยบ 6:14-30

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ได้บอกเราว่าอะไรคือความหมายของการทวงหนี้ยวความเมตตาจากเพื่อน?
(ข้อ 14) _____

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 29, 30 // การตอบสนอง

โยบบอกว่าตัวเองชอบธรรม ไม่ใช่เพราะเขาบริสุทธิ์ปราศจากบาป แต่เพราะเขามีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า

▶ โยบไม่ได้ทำอะไรผิดอย่างทีเพื่อน ๆ กล่าวหา (ดูบทสรุปการดำเนินชีวิตของโยบได้ในบทที่ 31)

▶ ความชอบธรรมกับความบริสุทธิ์ปราศจากบาปนั้นไม่เหมือนกัน (รม. 3:23)

▶ นอกจากพระเยซูคริสต์แล้วไม่มีมนุษย์ใดปราศจากบาป คือไม่เคยทำผิดเลยไม่ว่าจะเป็นทางความคิดหรือการกระทำแม้แต่โยบก็ยังคงต้องเปลี่ยนท่าทีที่เขาimitต่อพระเจ้าตั้งที่เราจะเห็นในตอนท้ายของพระธรรมนี้

▶ อย่างไรก็ตามโยบเป็นคนชอบธรรม (1:8) เขาพยายามจะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสุดความสามารถในทุกแง่มุมของชีวิต

▶ พระเจ้าทรงถือว่าเราชอบธรรมเพราะเรามีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ทำให้เราได้รับความรอด ซึ่งนี่เป็นพระคุณที่พระองค์ทรงมีต่อเราที่เป็นคนบาป

และในการดำเนินชีวิตแต่ละวันที่เราสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างชอบธรรมก็เพราะเราสัมพันธ์สนิทกับพระองค์ ดำเนินชีวิตตามพระสุรเสียงของพระองค์

▶ ทุกวันนี้ เราได้ฝึกการฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าหรือไม่ เราได้มีชีวิตที่สัมพันธ์สนิทกับพระองค์หรือไม่ อย่างไร?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับจากการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานโดยใช้พระธรรมสดุดี
บทที่ 27 โดยการออกเสียงเพื่อ
เป็นการประกาศความจริงของ
พระองค์จากพระธรรมตอนนี้ และ
เป็นการกล่าวกับจิตวิญญาณและ
ความคิดของเราเกี่ยวกับการสัมพันธ์
สนิทกับพระองค์

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-
ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ_____

วันที่ 18 กันยายน โยบ บทที่ 7

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-15

ท่องจำ สดุดี 145:16

**“พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของ
พระองค์ พระองค์ทรงให้สัตว์โลก
ทุกอย่างอ้อมตามความปรารถนา”**

**อ่านพระธรรม โยบ 7 ซ้ำ ๆ 1
รอบ**

จากพระธรรมตอนนี้ แม้อโยบจะท้อ
ใจและตัดพ้อต่อว่าพระเจ้า แต่เขาก็
ได้พูดความจริงเกี่ยวกับชีวิตของคน
อะไรคือความจริงเกี่ยวกับชีวิตของ
คนในพระธรรมตอนนี้? (ข้อ 6,7)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ในข้อ 12

โยบหยุดพูดกับเอลิฟัสและหันไป
พูดกับพระเจ้าโดยตรง

▶ แม้อโยบจะดำเนินชีวิตอย่างดี
เพียงพอร่วม แต่เขาก็เริ่มสงสัยว่า

การดำเนินชีวิตเช่นนั้นให้คุณค่าอะไร

▶ เหมือนโยบกำลังจะบอกว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงหวังโยเซาและพระองค์ไม่ทรงยุติธรรม

▶ ภายหลังพระเจ้าก็ทรงตำหนิโยบที่มีท่าทีเช่นนั้น (38:2)

▶ ซาดานมักเอาความคิดเหล่านี้มาล่อลวงให้ละทิ้งพระเจ้า

▶ ความทุกข์ของเราเหมือนกับโยบ คืออาจจะไม่ใช่ผลสืบเนื่องจากความบาป แต่เราต้องระวังที่จะไม่ทำบาปเพราะการทนทุกข์

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 20 และการตอบสนอง

โยบกล่าวถึงพระเจ้าผู้ทรงสังเกตและเฝ้าดูมนุษยชาติ โยบรู้สึกว่พระเจ้าเป็นเหมือนศัตรูของเขาเหมือนพระองค์ทรงเฝ้าดูเขาอย่างไร้ความปราณีขณะที่เขาดิ้นรนอยู่ในความทุกข์ยาก

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา

เราต้องไม่ลืมว่า

พระองค์ทรงเฝ้าดูเราด้วยความเห็นอกเห็นใจและด้วยสายพระเนตรแห่งความรัก

ไม่ใช่คอยจ้องจะวิพากษ์วิจารณ์เรา

▶ พระเจ้าทรงรักเรา ทรงเข้าใจเรา แม้บางครั้งที่พระองค์อนุญาตให้เราพบกับความลำบากหรือความทุกข์ยาก พระองค์ทรงมีเหตุผลที่พระองค์อนุญาตเช่นนี้ ทั้งหมดล้วนแต่เป็นสิ่งที่จะเสริมสร้างและพัฒนาเราทั้งสิ้น

▶ เราเคยมีประสบการณ์ความทุกข์ยากซึ่งผลที่ออกมาเราว่พระเจ้าทรงอนุญาตและพระองค์ทรงมีเหตุผลที่ทรงอนุญาตเช่นนั้น มีหรือไม่?

วันที่ 19 กันยายน โยบ บทที่ 8

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
บทกวี สดุดี 145:1-16
ท่องจำ สดุดี 145:17

**“พระเจ้าทรงชอบธรรมตามทาง
ทั้งสิ้นของพระองค์และทรงเอ็นดู
ในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์”**

**อ่านพระธรรม โยบ 8 ข้อ ๆ 1
รอบ**

จากพระธรรมตอนนี้ อะไรคือความ
จริงเกี่ยวกับคนที่แสวงหาพระเจ้า?
(ข้อ 5-7)

**เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 1 เป็น
ต้นไป**

บิลัดต์ไม่พอใจที่โยบยังยืนยันว่า
ตัวเองไม่ผิดทั้งยังข้องใจในความ
ยุติธรรมของพระเจ้า

▶ หลักเกณฑ์การโต้แย้งของบิลัดต์
(เรื่องความยุติธรรมของพระเจ้า) นั้น
ถูกต้อง แต่ความคิดของเขาเกี่ยว -
กับความยุติธรรมของพระเจ้านั้นยัง
ผิดอยู่

▶ ข้อโต้แย้งของบิลัดต์มีดังนี้
คือ เป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรง
ยุติธรรม พระเจ้าจะไม่ทรงลงโทษ
คนยุติธรรม ดังนั้นโยบจึงต้องเป็น
คนยุติธรรม บิลัดต์คิดว่าทฤษฎีนี้
ไม่มีข้อยกเว้นใดๆ

▶ เขาก็เหมือนกับเอลีฟัส คือสรุป
เอาเองอย่างผิด ๆ ว่าคนทนทุกข์
ทรมานเพราะบาปของตนเอง บิล
ัดต์ยังเห็นอกเห็นใจน้อยกว่าเอลีฟัส
ด้วยซ้ำ

▶ บิลัดต์กล่าวว่าคุณ ๆ ของโยบ
ตายไปเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา
เขาเอง

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 14, 15
และการตอบสนอง**

บิลัดต์ทักท้วงเอาเองว่าโยบพึ่งพา
ความมั่นคงจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้า

ดังนั้นเขาจึงเชื่อว่าที่พึ่งเหล่านั้นจะสูญ
สิ้นไป (“สิ่งที่เขาไวใจจะหักสะบั้น”)

▶ ความต้องการพื้นฐานอย่างหนึ่ง
ของมนุษย์คือความมั่นคงปลอดภัย
คนเรามักยอมทำทุกอย่างเพื่อให้
ตนเองรู้สึกมั่นคง แต่อย่างไรก็ตาม
เงินทอง ทรัพย์สินสมบัติ ความรู้ และ
ความสัมพันธ์ทั้งหลายจะสูญสิ้นไป
พระเจ้าเท่านั้นจะประทานความ
มั่นคงปลอดภัยที่ยั่งยืนแก่เราได้

เราหวังพึ่งพา

ความมั่นคงจากสิ่งใดบ้าง
และความมั่นคงนั้นยั่งยืนเพียงใด
หากเรามี
รากฐานที่มั่นคงกับพระเจ้า
ความรู้สึกไม่มั่นคง
ก็ไม่อาจทำให้เราหวั่นไหวได้

▶ ความคิดของบิลด์ตันนั้นถูกต้อง
แต่ข้อสรุปเกี่ยวกับโยบนั้นผิด

▶ สำหรับการเฝ้าเดี่ยวในวันนี้ ให้
เรามาพิจารณาถึงสิ่งที่บิลด์ตบอกใน
2 ข้อนี้ คือ เป็นการไม่ปลอดภัยเลย
ที่เราจะยึดและพึ่งพิงสิ่งอื่นที่ไม่ใช่
พระเจ้า

▶ ดังนั้นให้เรากลับมาดูตัวเราเอง
ว่า เรายึดมั่นในสิ่งใดบ้าง และเรา
สามารถไวใจสิ่งนั้นได้หรือไม่?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

ทุกข์ถึงเพียงนั้น ดังนั้นโยบจึงอยาก
จะอุทธรณ์ต่อพระเจ้า (9:32-35)

▶ อยากรู้ก็ตามโยบรู้ว่าการโต้-
แย้งกับพระเจ้านั้นเปล่าประโยชน์
และไร้ผล (9:4)

▶ โยบไม่ได้อ้างว่าเขาดีพร้อม (7:
2, 21; 9:20) แต่เขาก็อ้างว่าเขาเป็น
คนดีและซื่อสัตย์ (6:29,30)

▶ โยบแสดงความร้อนใจต่อ
พระเจ้า แต่เขาก็ไม่ได้ปฏิเสธหรือ
แข่งด่าพระองค์

▶ โยบรู้ว่าตัวเองไม่ได้ทำบาป
ต่อพระเจ้าเลย เขาจึงสับสนกับ
สถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง แต่
อย่างไรก็ตามโยบก็ได้ระบายอารมณ์
ของตนเองกับพระเจ้า แต่โยบไม่ได้
ตำหนิพระเจ้าเลย

เช่นเดียวกันเมื่อเราสับสน

เราอาจจะ

**ระบายอารมณ์กับพระเจ้าได้ แต่
ในการระบายอารมณ์ของเรานั้น**

เราต้องตระหนักถึง

พระลักษณะของพระเจ้าว่า

พระองค์ทรงรักเรา ให้อภัยเรา

มีพระเมตตากรุณาธิคุณ

ต่อเราเสมอ

▶ ถ้าเราตระหนักเช่นนี้ ก็จะทำให้
เรามีความเชื่อว่า แม้จะมีเรื่องไม่ดี
เกิดขึ้นกับเราขนาดไหนก็ตาม นั่น
คือสิ่งที่พระเจ้าอนุญาต และผลที่สุด
สิ่งดีก็จะสามารถเกิดขึ้นจากสิ่งที่ไม่ดี
นั้นได้ ดังที่รม.8:28 ได้กล่าวว่า “เรา
รู้ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อ
ผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คน
ทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตาม
พระประสงค์ของพระองค์”

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง que พระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นในชีวิตของเรา แม้บางครั้งเป็นเรื่องที่ยากก็ตาม และเราเชื่อว่าพระเจ้าจะสามารถใช้เรื่องที่ยากนั้นให้เป็นพระพรต่อเรา และต่ออาณาจักรของพระเจ้าได้

▶ อธิษฐาน สรรเสริญพระเจ้าถึงความรัก พระกรุณา พระเมตตาที่ทรงมีต่อเราในชีวิตเสมอ แม้เราจะไม่เข้าใจก็ตาม ทูลขอพระเจ้าประทานความเชื่อให้เรามากขึ้น เพื่อเราจะเชื่อไว้วางใจพระองค์มากขึ้นแม้ในยามที่ยากลำบากก็ตาม

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 21 กันยายน โยบ 9:19-35

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-16

ท่องจำ สดุดี 145:17

“พระเจ้าทรงชอบธรรมตามทาง ทั้งสิ้นของพระองค์และทรงเอ็นดูในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์”

อ่าน โยบ 9:19-35 ซ้ำ ๆ 1 รอบ จากพระธรรมตอนนี้ โยบรู้ว่า แม้เขาดีพร้อมอย่างไร ก็เปรียบเทียบกับพระเจ้าไม่ได้ และสุดท้ายอะไรคือคำขอร้องของโยบที่มีต่อพระเจ้า? (ข้อ 33-35)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 20, 21 และการตอบสนอง

“แม้ข้าเป็นฝ่ายชอบธรรม ปากของข้าจะกล่าวโทษข้า แม้ข้าดีพร้อม พระองค์ก็จะทรงพิสูจน์ว่าข้าผิด ”

โยบหมายความว่า “ถึงแม้ฉันจะเป็น

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงเป็น
ยามของปากของเรา ให้เราเป็นคน
ที่ระวังระไวในการใช้คำพูดทั้งกับ
พระเจ้าในการอธิษฐาน กับพี่น้อง
ในคริสตจักร กับคนใกล้ชิดคือพ่อ
แม่ พี่น้องของเรา เพื่อว่าคำพูดของ
เราจะเป็นการถวายเกียรติแด่พระ-
เจ้า และเป็นที่หนุนจิตใจ

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-
ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 22 กันยายน โยบ 10:1-12

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-17

ท่องจำ สดุดี 145:18

“พระเจ้าทรงสถิตใกล้ทุกคนที่
ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูล
พระองค์ด้วยใจจริง”

อ่านพระธรรม โยบ 10:1-12

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

พระเจ้าตรัสอะไรบ้างจากการที่โยบ
เริ่มกล่าวคำที่ส่งสารตัวเองในพระ-
ธรรมตอนนี้?

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 1 และการตอบสนอง

โยบเริ่มหมกมุ่นกับการส่งสาร
ตัวเอง

▶ เมื่อเราเผชิญความทุกข์ทรมานที่
เราไม่เข้าใจ ความเจ็บปวดมักล่อลวง
ให้เราส่งสารตัวเอง ถึงจุดนี้เราก็เริ่ม

คิดแล้วว่าตัวเองชอบธรรม จากนั้น
เราจะเริ่มเก็บรายละเอียดความ
อยู่ดีธรรมต่างๆ ในชีวิต และเขาพูด
ว่า “ดูซิ เกิดอะไรขึ้นกับฉันบ้าง ไม่
ยุติธรรมเลย”

**เราอาจจะอยากโทษพระเจ้า
แต่จงจำไว้ว่า
การทดลองต่างๆ ในชีวิต
ล้วนเป็นโอกาสที่เราจะพัฒนา
และขัดเกลาตัวเอง**

▶ ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้
เกิดการทดลองหรือพระองค์เป็นผู้ส่ง
การทดลองมา

**เมื่อเผชิญกับการทดลอง
จงถามตัวเองว่า
“ฉันจะเรียนรู้อะไรบ้าง
และจะเติบโตขึ้นได้อย่างไร?”
แทนที่จะถามว่า
“ใครจะทำอย่างนี้กับฉัน
และฉันจะหลุดพ้นไปได้อย่างไร?”**

▶ ลักษณะประการหนึ่งของการเป็น
ผู้ใหญ่คือการทำที่สามารถยืนหยัดได้
ในสภาพที่ยากลำบากหรือล้มเหลว
▶ ถ้าเรามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
อย่างลึกซึ้ง รู้จักพระเจ้าอย่างดี แม้

มีปัญหาเกิดขึ้น เราจะไม่ตัดพ้อต่อ
ว่าพระเจ้าอย่างแน่นอน

▶ กลับมามองตัวเราเอง เมื่อเรา
ล้มเหลว ท้อแท้ เราอธิษฐานกับ
พระเจ้าอย่างไรบ้าง แง่ลบหรือแ่ง
บวก?

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงโปรดสร้างชีวิตของเราให้เป็นผู้ใหญ่ ให้รู้จักใช้คำพูดอย่างถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราต้องเผชิญปัญหา ความท้อใจ ความยากลำบาก ช่วยเราที่จะไว้วางใจพระองค์อยู่เสมอและตลอดไป

▶ อธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงสอนเราในเรื่องการใช้คำพูดแฉะบวก คำพูดที่เป็นที่หุนหันใจพี่น้อง และการใช้คำพูดที่ถูกต้องในการเตือนสติผู้อื่นอย่างไม่ทำร้ายจิตใจ

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 23 กันยายน โยบ 10:13-22

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-17

ท่องจำ สดุดี 145:18

“พระเจ้าทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยใจจริง”

อ่านพระธรรม โยบ 10:13-22

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

ท่านเรียนรู้อะไรบ้างจากการระบายอารมณ์ของโยบในพระธรรมตอนนี้?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 20-22

มุมมองของโยบคือมุมมองของคนทั่วไปในสมัยพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับความตาย

▶ พวกเขาเชื่อว่าเมื่อตายไปแล้ว พวกเขาจะไปยังดินแดนอันมืดมน

และปราศจากความสุข ในดินแดน
นั้นจะไม่มีใครบำเหน็จรางวัล ไม่มี
การลงโทษ และไม่มีทางหนีออกมาได้

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ
13, 14 และการตอบสนอง**

โยบด่วนสรุปด้วยความคับแค้นใจ
ว่าพระเจ้าทรงจ้องจะจับผิดเขา

▶ สมมุติฐานผิด ๆ จะนำไปสู่ข้อ-
สรุปผิด ๆ ด้วย โดยทั่วไปเราจะไม่เอา
ประสบการณ์อันจำกัดของเราไปหา
ข้อสรุปในชีวิต

หากเรารู้สึกว่า

ตัวเองเริ่มสงสัยพระเจ้า

จงจำไว้ว่า

เรายังไม่รู้ข้อเท็จจริงทั้งหมด

พระเจ้าทรงประสงค์สิ่งดีที่สุด

สำหรับชีวิตของเรา

▶ คนมากมายทนทุกข์แสนสาหัส
แต่ในที่สุดการทนทุกข์นั้นทำให้
พวกเขาได้พบสิ่งที่ดีกว่า เมื่อเรา
ดิ้นรนต่อสู้อย่าพึ่งด่วนสรุปว่าจะ
เป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุด

▶ เราได้บทเรียนว่า อย่าสรุปอะไร
เมื่อเรากำลังอยู่ในอารมณ์ที่รุนแรง
เช่น โมโห คับแค้นใจ โกรธ เพราะ
เราจะสรุปประเด็นออกมาเป็น
แง่ลบ

▶ และในขณะที่เรามีอารมณ์
แง่บวกมาก ๆ เช่น มีความรักมาก ๆ
ความยินดีมาก ๆ เราก็ต้องระวังใน
การสรุปประเด็นด้วย เพราะเราจะ
เอียงโนไปโนแง่บวกที่เกินไป

เมื่อเราจะสรุป

เราต้องใช้เหตุผล

ใช้หลักการจาก

พระวจนะของพระเจ้า

ไม่ใช่อารมณ์หรือความรู้สึก

▶ เคยมีหรือไม่มีที่เราสรุปคนอื่น
อย่างผิด ๆ เมื่อเรามีอารมณ์โกรธ
อย่างรุนแรงกับคนนั้น?

วันที่ 24 กันยายน

โยบ บทที่ 11

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
บทกวี สดุดี 145:1-18
ท่องจำ สดุดี 145:19

“พระองค์ทรงโปรดตามความปรารถนาของบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ พระองค์ทรงฟังเสียงร้องทูลของเขาด้วย และทรงช่วยเขาให้รอด”

อ่านพระธรรม โยบ 11 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ อะไรคือขนาดความลึกลับของพระเจ้า? (ข้อ 7-9)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 1 เป็นต้นไป

โคฟาร์เป็นเพื่อนคนที่สามที่พูดขึ้นมาและเป็นคนที่พูดอย่างแล้งน้ำใจที่สุด

▶ โคฟาร์ต่อว่าโยบอย่างรุนแรงด้วยความโกรธและบอกว่าโยบควรจะถูกลงโทษมากกว่านี้เสียด้วยซ้ำ

▶ โคฟาร์ยื่นกรานเช่นเดียวกับเอลีฟัส (บทที่ 4,5) และบิลดัด (บทที่ 8) ว่าโยบต้องทนทุกข์เพราะความผิดบาป

▶ แต่โคฟาร์พูดอย่างทะนงตัวที่สุดและเชื่อว่าตนเองรู้ทุกอย่างดีที่สุด เขาไม่ใส่ใจเลยว่าสถานการณ์ของโยบนั้นแตกต่างจากคนอื่น

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 11 และการตอบสนอง

โคฟาร์เรียกโยบว่าเป็นคนโกหก หลอกหลวงและกล่าวหาว่าโยบชุกชอนบาปบางอย่างไว้

▶ แม้ข้อสันนิษฐานของโคฟาร์จะผิด แต่เขาก็อธิบายได้อย่างถูกต้องว่าพระเจ้าทรงรู้และทรงเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง

▶ บ่อยครั้งเราถูกล่อลวงให้ทำบาปโดยคิดว่า “ไม่มีใครรู้หรอก” เราอาจจะชอนบาปบางอย่างไว้จากคนอื่น ๆ ได้ แต่เราไม่สามารถซ่อนอะไรจากพระเจ้าได้

พระเจ้าทรงเข้าใจ

**ความคิดความอ่านของเราทั้งหมด
และพระองค์จะทรงสังเกตเห็น
ความบาปของเราอย่างแน่นอน**

▶ โยบก็เข้าใจเรื่องนี้เช่นเดียวกับ
โตฟาร์ แต่ความรู้ช่วยแก้ปัญหาที่
เขาเผชิญอยู่ไม่ได้

▶ พระเจ้าต้องการให้เราประสบความสำเร็จ
ในชีวิต แต่ซาตาน
ต้องการทำลายเรา และสิ่งที่มันทำคือ
มันล่อลวงเรา หรือมันอาจจะหลอก
ล่อเนื้อหนังของเราให้เราทำบาปได้

▶ ดังนั้นเราต้องระมัดระวังความ
บาปที่ซาตานหยิบยื่นให้เสมอ
เพราะไม่เพียงแต่เราจะต้องรับผล
ของความบาปนั้น แต่ความบาป
เป็นการเปิดประตูบาปให้ซาตานมัน
ทำงานในชีวิตของเรามากขึ้น

▶ สิ่งทีกล่าวมานี้ ไม่ได้เกี่ยวกับ
เรื่องความรอด เพราะเมื่อเรากลับ
ใจจากบาป เชื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง
เราจะได้รับความรอดอย่างแน่นอน
แต่นี้เป็นเรื่องความสำเร็จในการ
ดำเนินชีวิตของเรา

▶ เรามีความบาปอะไรที่ซ่อนเร้น
อยู่หรือไม่ ให้เรานำสิ่งนั้นมาให้
พระเจ้า ให้พระเจ้าจัดการเสีย เพื่อ
เราจะมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จ
และเป็นที่ยวยเกียรติแด่พระเจ้าได้

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ ในวันนี้ ให้เราอธิษฐานออก
เสียงจากพระธรรมสดุดีบทที่ 139
อธิษฐานจนกระทั่งพระเจ้าทรง
ทำงานในชีวิตของเรา และเราได้
คำตอบและได้รับการปลดปล่อย
จากพระองค์

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 25 กันยายน โยบ บทที่ 12

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวน สดุดี 145:1-18

ท่องจำ สดุดี 145:19

“พระองค์ทรงโปรดตามความ
ปรารถนาของบรรดาผู้ที่ยำเกรง
พระองค์ พระองค์ทรงฟังเสียง
ร้องทูลของเขาด้วย และทรงช่วย
เขาให้รอด”

อ่านพระธรรม โยบ 12 ซ้ำ ๆ 1
รอบ

ท่านได้รับความเข้าใจเรื่องความ
สามารถและความรอบรู้ของพระ-
เจ้าจากพระธรรมตอนนี้อะไรบ้าง?
(ข้อ 17-20)

**เข้าใจพระธรรมตอนนี้ในข้อ 1
เป็นต้นไป**

โยบตอบโศฟาร์อย่างประชดประชัน
ว่า “สติปัญญาจะตายไปพร้อมกับ
ท่าน!”

▶ จากนั้นโยบก็กล่าวกับเพื่อนทั้งสามว่าไม่จำเป็นต้องอธิบายเรื่องพระเจ้าให้เขาฟัง เพราะโยบรู้ทุกสิ่งที่เขาพูดแล้ว (12:7-9; 13:1,2)

▶ โยบยังคงยืนยันว่าเพื่อน ๆ ล้วนเข้าใจผิดในเรื่องที่เขาต้องทนทุกข์ โยบเองก็ไม่เข้าใจสาเหตุ แต่เขามั่นใจว่าเหตุผลที่เพื่อน ๆ ยกมานั้นไม่ถูกต้องและเป็นมุมมองที่คับแคบ โยบทูลอ้อนวอนให้พระเจ้าทรงตอบเขาอีกครั้งหนึ่ง

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 24,25 และการตอบสนอง

โยบยืนยันว่าไม่มีผู้นำคนไหนมีสติปัญญาอย่างแท้จริงนอกจากพระเจ้า

▶ ไม่มีการค้นคว้าวิจัยใดๆ ที่มีน้ำหนักมากกว่าความเห็นของพระเจ้า ไม่มีการค้นพบทางวิทยาศาสตร์หรือความก้าวหน้าทางการแพทย์อะไรที่จะทำให้พระเจ้าทรงประหลาดพระทัยได้

▶ เมื่อเราแสวงหาคำแนะนำในการตัดสินใจ เราต้องตระหนักว่า

**สติปัญญาของพระเจ้านั้น
เหนือกว่าสติปัญญาใดๆ
ที่โลกหยาบยื่นให้**

**จงพยายามทำความรู้จักพระเจ้า
ให้ดียิ่งขึ้นและอย่าปล่อยให้
ที่ปรึกษาในโลกขัดขวางเรา**

▶ นี่คือข้อตระหนักที่สำคัญในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ประสบความสำเร็จและถวายเกียรติพระเจ้า

▶ เรามีประสบการณ์ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอะไรบ้าง และเราได้ยอมสยบต่อพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่องค์นี้อย่างไรบ้าง?

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานสรรเสริญถึงความยิ่งใหญ่-
ใหญ่ ความรอบรู้ พระสติปัญญา
ของพระเจ้า เราอาจจะอธิษฐานจาก
สดุดีบทที่ 8 อธิษฐานออกเสียง
เพื่อประกาศถึงความยิ่งใหญ่ของ
พระเจ้า

▶ อธิษฐานมอบชีวิตของเราให้
กับพระเจ้า ทูลพระเจ้าให้เราได้รับรู้ถึง
การทรงนำของพระองค์ในชีวิตของ
เรา และให้เรายอมต่อน้ำพระทัย
ของพระองค์

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-
ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ_____

วันที่ 26 กันยายน โยบ บทที่ 13

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-19

ท่องจำ สดุดี 145:20

**“พระเจ้าทรงสงวนทุกคนที่รัก
พระองค์ไว้ แต่บรรดาคนอธรรม
พระองค์จะทรงทำลาย”**

**อ่านพระธรรม โยบ 13 ซ้ำ ๆ 1
รอบ**

จากพระธรรมตอนนี้ โยบได้ทูลขอ
อะไรจากพระเจ้าในเรื่องความบาป
ของตัวเอง? (ข้อ 22-23)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 4 และการตอบสนอง

โยบเปรียบเพื่อนทั้งสามเหมือน
หมอตีที่ไม่รู้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่
พวกเขาเหมือนหมอตีที่พยายาม
ผ่าตัดหัวใจ

▶ แม้พวกเขาจะรู้ความจริงหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า แต่พวกเขาก็ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของโยบได้

▶ เพื่อนทั้งสามพูดถูกที่ว่าพระเจ้าทรงยุติธรรมและพระองค์ทรงลงโทษความบาป แต่พวกเขาผิดที่ทึกทักเอาว่าการทนทุกข์ของโยบนั้นเป็นการลงโทษที่สาสมแล้วสำหรับความผิดบาปของเขา

▶ เพื่อนทั้งสามนำหลักการที่ถูกต้องมาใช้อย่างผิด ๆ โดยไม่สนใจว่าแต่ละสถานการณ์นั้นแตกต่างกัน

▶ เช่นเดียวกันกับที่เราต้องใช้พระคัมภีร์อย่างระมัดระวัง ต้องเห็นอกเห็นใจ และไม่ด่วนตัดสินผู้อื่น

การเข้าใจความจริง
เป็นเรื่องที่สำคัญ
และการที่จะนำความจริงนั้น
มาประยุกต์หรือมาใช้
ในชีวิตของเรานั้น
เป็นเรื่องที่สำคัญกว่า
เพราะจะทำให้ความจริงนั้นเป็น
ประโยชน์ในชีวิตได้

▶ และยังถ้าการนำความจริงนั้นไปใช้กับคนอื่นนั้นก็ยิ่งเป็นเรื่องที่ต้องระวังอย่างยิ่ง เพราะถ้าเราใช้ไม่ถูกบริบท แทนที่จะเป็นพระพร แต่จะสามารถกลายเป็นการกล่าวโทษได้

▶ ดังนั้น เราต้องระมัดระวังที่จะตักเตือน หรือการที่จะใช้พระวจนะไปให้กับใคร เพราะเราอาจจะไม่รู้บริบททั้งหมด และใช้พระวจนะผิดกับสถานการณ์นั้น ๆ ได้

▶ เหมือนกับในกรณีที่เพื่อนของโยบทั้ง 3 คนได้ใช้ความจริงเกี่ยวกับพระเจ้ามาสรุปว่าโยบผิด ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ว่าบริบทของโยบคืออะไร

ดังนั้น ถ้าเราไม่แน่ใจ
หรือมีข้อมูลไม่ครบ เราต้องระวัง
เรื่องการกล่าวเตือนผู้อื่น
แม้ว่าจะจริงใจก็ตาม
เพราะอาจจะส่งผลลบ
และทำร้ายเพื่อน
หรือพี่น้องของเราได้

วันที่ 27 กันยายน โยบ บทที่ 14

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-19

ท่องจำ สดุดี 145:20

“พระเจ้าทรงสงวนทุกคนที่รัก
พระองค์ไว้ แต่บรรดาคนอธรรม
พระองค์จะทรงทำลาย”

อ่านพระธรรม โยบ 14 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ในข้อ 10 โยบได้ตั้งคำถามว่า มนุษย์ตายแล้วจะไปไหน และโยบก็ตอบตัวตัวเองอย่างไร? (ข้อ12)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 1 เป็นต้นไป

โยบรำพันถึงท้าวชีวิตนั้นแสนสั้น และเต็มไปด้วยความทุกข์ยาก ทั้งความเจ็บป่วย ความเดี๋ยวตาย ความผิดหวัง และความตายทำให้ชีวิตนั้นไม่มีคุณธรรม

▶ บางคนตีความ 14:14, 15 ว่า แม้โยบจะสิ้นหวัง แต่เขาก็ยังหวัง จะเห็นการเป็นขึ้นจากตาย ถ้าการตีความนี้ถูกต้องแสดงว่าโยบก็เข้าใจความจริงที่ทำให้เขามีมุมมอง ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทนทุกข์

▶ พระเจ้าทรงมีทางออกสำหรับผู้เชื่อที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไร้ความยุติธรรมนี้ พระองค์ทรงรับรองว่าเราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ตลอดไป

ไม่ว่าสถานการณ์ในโลกปัจจุบัน

จะอยู่ดีธรรมอย่างไร

พระเจ้าก็ทรงให้เรา

มีความหวังในการมีชีวิต

อยู่ต่อหน้าพระองค์ตลอดไป

เรายอมรับ

ข้อเสนอของพระเจ้าหรือยัง?

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ใน ข้อ 22

และการตอบสนอง

คำพูดอันลึกซึ้งของโยบในบทนี้ แสดงให้เห็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ ประการหนึ่งคือ การมีหลักทฤษฎีที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียวนั้นยังไม่พอ

▶ พระเจ้าไม่ได้พอพระทัยเพียง เพราะเรารู้ว่าเราควรเชื่ออะไร

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงช่วยเราให้เรามีประสบการณ์ในความจริงของพระวจนะของพระเจ้า เพื่อเราจะสามารถใช้ความจริงนั้นเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและเป็นตัวอย่างและหนุนใจพี่น้องของเราให้ดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าได้ อันจะเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 28 กันยายน โยบ บทที่ 15

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
บทกวี สดุดี 145:1-20

ท่องจำ สดุดี 145:21 “ปากของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระเจ้า และให้บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นนิกาล”

อ่านพระธรรม โยบ 15 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ ได้พุดถึงความอนิจจอย่างไรบ้าง และคำเตือนอะไรสำหรับเรากับความอนิจจัง? (ข้อ 31)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 1 เป็นต้นไป

บทสนทนารอบแรกจบลง เพื่อนแต่ละคนย้ำข้อโต้แย้งของตนอีกครั้ง โดยพุดเรียงกันตามลำดับเดิม แล้ว

โยบก็จะตอบข้อโต้แย้งของพวกเขา
อีกครั้งหนึ่ง (บทที่ 15-31)

▶ คราวนี้เอลีฟัสยิ่งหยาบคาย
รุนแรง และขู่เชิญมากกว่าเดิม แต่เข
าก็ยังคงย่ำประเด็นเก่าที่พูดไปแล้ว
(ดูคำพูดรอบแรกของเอลีฟัสได้ใน
บทที่ 4,5)

▶ เอลีฟัสกล่าวว่าคำพูดของโยบ
นั้นไร้ประโยชน์และไร้ความคิด
จากนั้นเขาก็ย้ำอีกว่าโยบจะต้องทำ
บาปอย่างใหญ่หลวง

▶ เอลีฟัสเชื่อว่าประสบการณ์และ
ความรู้ที่สั่งสมกันมาตั้งแต่บรรพ
บุรุษนั้นมีน้ำหนักมากกว่าความเห็น
ส่วนตัวของโยบ

▶ เอลีฟัสทักท้วงเอาว่าคำพูดของ
ตนเป็นจริงเหมือนพระดำรัสของ
พระเจ้า เห็นได้ชัดว่าเอลีฟัสหยิ่ง
ยโสเพียงใด

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 15,
16 และการตอบสนอง**

เอลีฟัสกล่าวว่า “ในสายพระเนตร
ของพระองค์ ฟาสุวรรณก็ไม่
สะอาด”

▶ เขาย้ำประเด็นเดิมที่ว่าสรรพลึง
ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็น
ทูตสวรรค์หรือมนุษย์ ต่างก็ไม่มี
คุณค่าพอที่เราจะวางใจหรือฝาก
ความหวังไว้ได้ มีแต่พระเจ้าเท่านั้น
ที่เราจะมั่นใจได้ เพื่อจะมีความหวัง
และชีวิต

▶ สิ่งที่เอลีฟัสพูดนั้นถูกต้อง แต่
เขาก็สรุปผิดเกี่ยวกับโยบ และเรา
จะเห็นว่า เพื่อนของโยบพยายามใช้
ความจริงของพระเจ้าที่ถูกต้องนั้น
มากกล่าวโทษโยบว่าทำบาป จึงทำให้
ตนเองเป็นเช่นนั้น

เราจึงต้องระวัง

ที่จะไม่ใช่ความจริงของพระเจ้า

หรือพระวจนะของพระเจ้า

ที่ถูกต้อง

ไปพาดฟันหรือกล่าวโทษผู้อื่น

ทั้งๆ ที่ไม่รู้จักบริบทของคนนั้น ๆ

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงสอน
เราที่เรามีสติปัญญาในการใช้
พระวามะของพระเจ้าอย่างถูกต้อง
โดยเฉพาะการใช้พระวามะของพระ-
เจ้าในการแก้ไขปัญหานั้นของเรา

▶ อธิษฐานขอพระเจ้าทรงเติม
ความรักให้ในชีวิตของเรา เพื่อว่า
เมื่อเราให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือ
พี่น้องของเรา เราจะทำได้ด้วยท่าที
แห่งความรัก ความเห็นอกเห็นใจ
และเอื้ออาทรเสมอ

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-
ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-
สารภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ_____

วันที่ 29 กันยายน โยบ บทที่ 16

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

บทกวี สดุดี 145:1-20

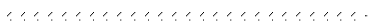
ท่องจำ สดุดี 145:21 “ปากของ
ข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระเจ้า
และให้บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นถวาย
สาธุการแต่พระนามบริสุทธิ์ของ
พระองค์เป็นนิกาล”

อ่านพระธรรม โยบ 16 ซ้ำ ๆ 1
รอบ

พระธรรมตอนนี้ โยบได้ตัดพ้อต่อ
ว่าพระเจ้าที่ให้เขาได้รับความเจ็บ-
ปวด เราตัดพ้อต่อว่าพระเจ้าเหมือน
โยบในเรื่องอะไรบ้างจากพระธรรม
ตอนนี้?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 19

โยบกลัวพระเจ้าจะทอดทิ้ง แต่เขาก็
ยังร้องทูลโดยตรงต่อพระเจ้า (ผู้-

ทรงเป็นพยานและทนายของเขา) ว่าเขาบริสุทธิ์

▶ พยานคือผู้เห็นเหตุการณ์ และทนายคือผู้แก้ต่างให้ผู้ร้องทุกข์ โยบใช้คำเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าเขาฝากความหวังทั้งหมดที่จะได้รับการแก้ต่างอย่างยุติธรรมไว้ที่พระเจ้า ผู้ทรงอยู่บนสวรรค์ เพราะเขาคงตายไปก่อนที่การแก้ต่างนั้นจะเกิดขึ้นบนโลก

▶ ในพันธสัญญาใหม่ พระเยซูทรงเป็นผู้ทูลแก้ต่างให้เรา (ฮบ.7: 25; 1ยน.2:1) ดังนั้นเราจึงไม่มีอะไรต้องกลัว

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 1 เป็นต้นไปและการตอบสนอง

เพื่อน ๆ ที่น่าจะมาปลอบโยนให้โยบคลายความทุกข์กลับโทษว่าโยบเป็นต้นเหตุให้ตนเองทุกข์ทรมาน

▶ โยบตอบเอลิฟัสโดยเรียกเอลิฟัสกับเพื่อน ๆ ของเขาว่า “**ผู้เล้าโลมที่กวนใจ**” หรือ “**นักปลอบโยนที่แยจจริง ๆ**”

▶ คำพูดของโยบแสดงให้เห็นว่าเราจะปลอบโยนคนที่กำลังเจ็บปวดได้อย่างไร

[1] อย่าสักแต่พูด

[2] อย่าเทศนาโดยตอบอย่างอวดดี

[3] อย่ากล่าวโทษหรือวิพากษ์วิจารณ์

[4] เอาใจเขามาใส่ใจเรา และ

[5] เสนอความช่วยเหลือและให้กำลังใจ

▶ จงลองทำตามคำแนะนำของโยบ และตระหนักว่าคำแนะนำนี้มาจากคนที่ต้องการการปลอบโยนอย่างยิ่ง

นักปลอบโยนที่ดีที่สุด ก็คือคนที่เข้าใจการทนทุกข์

▶ เราเคยมีประสบการณ์ที่ทุกข์โศกแล้วมีคนมาพูดกับเราอย่างไรบ้าง เปรียบเทียบ 2 ด้าน คือ ด้านหนึ่งทำให้เราดีขึ้น และเราคิดว่าอะไรที่ทำให้เรารู้สึกดีขึ้น?

▶ อีกด้านหนึ่งเมื่อเขาพูดกับเรา แล้วทำให้เราแย้ง และเราคิดว่าอะไรที่ทำให้เรานั้นรู้สึกแย้ง?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▶ อธิษฐานสรรเสริญพระเจ้า และขอบพระคุณพระองค์ที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการหนุนใจแห่งการปลอบประโลมใจ เมื่อเราผิดพลาด ทุกข์ยากลำบาก เรามาหาพระองค์ เราก็จะได้รับกำลังฟื้นขึ้นมาใหม่ทุกครั้งไป

▶ อธิษฐานขอพระเจ้าทรงโปรดสร้างเราให้เราเป็นคนที่มีความรักในการปลอบใจ และหนุนใจคน ไม่ว่าจะโดยคำพูด การปรนนิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เรามีหัวใจแห่งการหนุนใจ

▶ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สรรภาพ

▶ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 30 กันยายน โยบ บทที่ 17

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
บทกวี สดุดี 145:1-20

ท่องจำ สดุดี 145:21 “ปากของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระเจ้า และให้บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นนิจกาล”

อ่านพระธรรม โยบ 17 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมบทนี้ โยบท้อใจในเรื่องอะไรบ้าง (ข้อ 6,11,15)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 10

เพื่อนทั้งสามของโยบมีชื่อเสียงในฐานะที่เป็นคนมีปัญญา แต่โยบไม่พบสติปัญญาในหมู่พวกเขา

▶ พระเจ้าทรงสนับสนุนคำพูดของโยบใน 42:7 โดยทรงตำหนิเพื่อนทั้งสามว่าพวกเขาไม่ได้พูดถึงพระองค์อย่างถูกต้อง

▶ เห็นได้ชัดว่าทั้งสามมีมุมมองผิด ๆ เกี่ยวกับสติปัญญา พวกเขาคิดเอาเองว่าพวกเขาเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จเพราะพระเจ้าทรงพอพระทัยวิถีชีวิตและแนวความคิดของพวกเขา

▶ อย่างไรก็ตามโยบกล่าวว่าเพื่อนของเขาคิดผิด เพราะความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าทางฝ่ายโลกไม่ได้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชื่อในพระเจ้า

▶ ในทำนองเดียวกันปัญหาและความยากลำบากก็ไม่ได้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความไม่เชื่อ

*คนที่มัสติปัญญาอย่างแท้จริง
จะรู้ว่าสติปัญญามาจากพระเจ้า
เพียงองค์เดียวเท่านั้น
และคนที่มัสติปัญญาอย่างแท้จริง
ก็จะไม่ละทิ้งพระเจ้า*

▶ พระเจ้าทรงพิสูจน์ให้เห็นว่าสติปัญญาของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่เหนือสติปัญญาของโยบและเพื่อน ๆ ของเขา

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 15
และการตอบสนอง**

โยบเลิกหวังแล้วว่าในอนาคตเขาจะ
ได้ครอบครัวและทรัพย์สินกลับคืน
มา ตอนนี้เขาหมกมุ่นอยู่กับความ
ตายและคิดว่าความตายจะช่วยให้
เขาหลุดพ้นจากความทุกข์และ
ความเจ็บปวดได้

▶ บำเหน็จรางวัลที่เพื่อน ๆ ของ
โยบบรรยายไว้ นั่นล้วนเกี่ยวข้องกับ
ชีวิตปัจจุบัน พวกเขาไม่พูดอะไร
เกี่ยวกับชีวิตหลังความตายเลย

▶ เราไม่ควรประเมินชีวิตโดยมอง
แต่ชีวิตบนโลกนี้เท่านั้น เพราะ
พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานชีวิต
นิรันดร์ในสวรรค์ให้แก่ผู้ที่เชื่อสัตย์
ต่อพระองค์

เมื่อเราเจอความยากลำบากมากๆ

หรือเจอความทุกข์

แล้วเราไม่ได้รับคำตอบสักที

เราก็อาจจะเป็นแบบโยบก็ได้

แต่สิ่งที่จะช่วยเราได้มาก

คือพระสัญญาของพระเจ้า

ที่อยู่ในพระวจนะของพระองค์

ซึ่งเป็นการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่

สำหรับเรา

▶ แม้สภาพการณ์ของเราจะเป็น
อย่างไร หรือแม้เราอธิษฐานแล้ว
พระเจ้าดูเหมือนเงียบ ช่วงเวลานี้
เป็นช่วงที่เราจะต้องใช้ความเชื่อ
มากที่สุด

▶ และความเชื่อจะเกิดขึ้นได้เมื่อ
เราอ่านพระวจนะของพระเจ้าคือ
พระคริสตธรรมคัมภีร์นั่นเอง หรือ
ให้เราภาวนา และท่องพระวจนะ
ของพระเจ้าจนกระทั่งพระสัญญาใน
พระวจนะนั้นเข้าในหัวความคิด
ในหัวใจของเรา ซึ่งแน่นอนเราก็จะ
ได้รับคำตอบตามพระสัญญานั้น

▶ เราเคยมีประสบการณ์หรือไม่
ที่เราใช้ความเชื่อโดยการภาวนา
พระวจนะของพระเจ้า แล้วเราได้รับ
คำตอบ?

สดุดี 145:11-21 (THSV11) ความยิ่งใหญ่และความดีของพระเจ้า

- 11 เขาทั้งหลายจะกล่าวถึงพระสิริแห่งราชอาณาจักรของพระองค์
และเล่าถึงกิจการอันทรงอำนาจของพระองค์
- 12 เพื่อให้บรรดาบุตรของมนุษย์ทราบถึงกิจการอันทรงอำนาจ
และศักดิ์ศรีอันยิ่งใหญ่แห่งราชอาณาจักรของพระองค์
- 13 ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์
และการครอบครองของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์
พระยาห์เวห์ทรงชื่อสัตย์ตามพระวาจาแห่งสิ่งของพระองค์
และทรงพระเมตตาตามกิจการทั้งสิ้นของพระองค์
- 14 พระยาห์เวห์ทรงประคองทุกคนที่กำลังจะล้ม
และทรงพยุงทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น
- 15 ดวงตาทุกดวงมองดูพระองค์ด้วยความหวัง
และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา
- 16 พระองค์แบพระหัตถ์ออก
และทรงให้สรรพสิ่งที่มีชีวิตอิมตามความปรารถนา
- 17 พระยาห์เวห์ทรงชอบธรรมในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์
และทรงเอ็นดูในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์
- 18 พระยาห์เวห์สถิตไกล่ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์
คือทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยใจจริง
- 19 พระองค์ประทานตามความปรารถนาของบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์
พระองค์ทรงฟังเสียงร้องทูลของพวกเขาด้วย และทรงช่วยเขาให้รอด
- 20 พระยาห์เวห์ทรงเฝ้ารักษาทุกคนที่รักพระองค์
แต่พระองค์จะทรงทำลายคนอธรรมทุกคน
- 21 ปากของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระยาห์เวห์
และทุกชีวิตจะถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นนิรันดร์นิรันดร์

สดุดี 145:11-21 (TH1971)

คำสรรเสริญเพราะพระคุณและฤทธานุภาพของพระเจ้า

- 11 เขาทั้งหลายจะพูดถึงพระสิริแห่ง ราชอาณาจักรของพระองค์ และเล่าถึงฤทธานุภาพของพระองค์
- 12 เพื่อให้กิจการอันทรงอานุภาพของพระองค์ และสง่าราศีอันรุ่งโรจน์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ แจ่มแก่บรรดาบุตรของมนุษย์
- 13 ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และแผ่นดินของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อตามพระวจนะทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงพระเมตตาตามกิจการทั้งสิ้นของพระองค์
- 14 พระเจ้าทรงชูทุกคนที่กำลังจะล้มลง และทรงยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น
- 15 นัยน์ตาทั้งปวงมองดูพระองค์ และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา
- 16 พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้สัตว์โลกทุกอย่างอึมตามความปรารถนา
- 17 พระเจ้าทรงชอบธรรมตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงเอ็นดูในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์
- 18 พระเจ้าทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยใจจริง
- 19 พระองค์ทรงโปรดตามความปรารถนาของบรรดาผู้ ที่ยำเกรงพระองค์ พระองค์ทรงฟังเสียงร้องทูลของเขาด้วย และทรง ช่วยเขาให้รอด
- 20 พระเจ้าทรงสงวนทุกคนที่รักพระองค์ไว้ แต่บรรดาคนอธรรม พระองค์จะทรงทำลาย
- 21 ปากของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระเจ้า และให้บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นถวายสาธุการ แต่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นนิจกาล